

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:				A szerkesztésért felelős Kutasi Imre kiadó s laptulajdonos	Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet) Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint) Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel
Kélyven:		Vidékze:			
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona		
Fél évre	6 "	Félévre	10 "		
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "		
Egy óra	1 "	Egy hónapra	2 "		

Karácsony.

— decz. 24.

Az időnek áldott teljességében bekövetkezett a világ legnagyobb történelmi eseménye; a mit Istennek jövődöbe látó, ihletelt próféta megjósoltanak, elérkezett a várán-várázó népeknek öröme: ezelőtt tizenkilencszáz esztendővel leszállott a földre a mennyei atyának egyetlenszülött fia, a nemzetségeknél édes reménysége, az emberi nem Megváltója az áldott Ur Jézus.

Dicsőség a magasságos menyekben az Istennek, és e földön béke és az istenhez jóakarát!

A mennyei seregek sokaságának ehhez magasztaló és embereket hálaadásra hívó énekéhez is csatlakozik ma a széles föld területén mindenütt a keresztyén világ millióinak hozsánna éneke.

Diadalom! Diadalom!

Áldott legyen Jézusnak szent neve, ki ott hagyta égi dicsőségének trónusát, s megaláztatván magát a földre, jászolbölcsőjéből fényt árasztott idele, a síralkak völgyében a váltság után epekedő szegény emberekre.

Hogyne kiáltanánk hát diadalmat, hogyne zendülne föl ajkainkon a hozsánna éneknek zúgó zsolozsmája, mikor annak öröme ülünk ma ünnepet, hogy leszállott a földre Istennek ama szent fia, ki egybe kötötte a földet az éggel s föl szállítja a lelkünk vágyakozó érzelmeit Isten elé, s kieszközli, hogy ha kinek fáj a szive,

gyógyulást nyerjen az az Atyától, s ha kinek könyek ülnek szemében, azoknak fellegét szembeállítván Isten kegyelmének sugárzó napfényével, a boldog megnyugvás szívárványában biztató, édes reményt nyerjen a messi jövendőkre.

Ki ne ismerné közöttünk azt a szép, azt a gyermeki üdeségében soha el nem halványuló karácsony-esti történetet, mely a Bethlehembben született kised Jézusnak bölcsőjéhez vezérli ma el a léleknek szárnyain e világunk úgy böleseit, mint tudatlanait, úgy nagyjait, mint kicsinyeit; mely gyermekké teszi a felnőtteket, s a vallás vizeinek forrásaihoz, a ma az élető, örök vizeknek kútforrásához hívogalja és egyúttal viszi is a világi bajok küzdelmei, a nyomorúságok lángfelhői között vergődő lelkeket?

Ki ne tapasztalta volna közöttünk, hogy az ezen napot megelőző napok idején valamely vágyó sejtelen, valami vidám öröme át-átcsapó néma borongás, valamely másszor talán ismeretlen édes érzés vett az ő lelkén erőt, melytől nem tudott és bizonyára nem is akart megszabadulni?

Annak a vallásnak, annak a boldog hitnek fuvollata, szárnyuhogása volt ez az öröm, ez az érzés, melyet a ma földre szállott Jézus plántált be az emberi szivekbe.

Boldog öröme, s megérkezése előtt vidám reménységnek ünnepe az a szép karácsony.

Tárcza.

Karácsonyi történet.

— Elbeszélés. —

Irtá: Pécsi Aranka.

Apró, sűrű helyeken esik a hó, s nygán csak csikorog a járó-kelők lábai alatt.

Lassan, lassan elszélednek a járó kelők az egész utcza csendes lesz, csak néha — néha hallatszik egy szánya csilingelése.

A kávéházak is üresek csak itt-ott néz ki egy unott arc a kávéház ablakán. Fásult arczczal tekintenek az utczára, a hol lassankint leszáll az est.

Vidám kacagással jön egy csapat leány korcsolyával kezükben a jégről. Kóczos hajjal, kipirult arczczal sietnek előre. A leg-pajkosabb kis leány hátramarad, hólapdát készít, s megdobálja vele barátjait. Van aztán nevetés, sikoltozás, ha eltalálja őket.

Nem veszik észre, hogy mily sóvár tekintettel nézi őket egy kis leány, ki félig rongyokba burkolva, piros megfagyott kis kezeivel szorongatja egyetlen kincsét, egy rossz harmonikát.

Evvel járt ő házról-házra míg a házmesterné ki nem kergette, hogy már nem szabad játszani, mert hat óra van. Egyik

kezében egy pár krajczárt szorongat, egész napi keresletét.

A kaczagó, jókedvű leányok észre se véve őt elhaladnak mellette, s befordulnak egy másik utczába.

Szegény kis lány! Szomoruan gondol beteg apjára, s testvéreire, kiknek ő a kenyérkeresőjük.

Vajjon mit vigyen nekik előbb. Kenyér-e vagy fát? Hiszen kétfélére nem igen telik a szük keresetből. Haza felé akar indulni de lábai nem bírják sápadt arczczáján megerednek a könnyek, de nem bírja kezeit felemelni, hogy letörölje könnyeit.

A hóhehelyek — mintha sajnálnák hogy rongyos ruhájából kikandikál meztelen teste — lassan-lassan ellepik s bevonják szép, fehér, csillogó takaróval

II.

A kályhában vigan pattog a tűz, s kellemetlen melegt áraszt egy első éves jogász hónapos kis szobájába.

A fehér ernyős lámpa megvilágítja a szoba butorait, s fénytvet a szobácska tulajdonosára a ki épen egy csomag felbontásával van elfoglalva, melyet az imént kapott faluról.

Mellette áll Biri néni, a kis szoba takarító, a ki nagy meglepődéssel nézi, mint kerül elő a csomagból sonka, kolbász, friss foszlós belül kalács, óriási ropogósra sült mákos és diós patkó.

Vessük le már földi küzdelmünknek gyászruháját, s öltözzünk fel a boldog öröm fehér mezébe. Dobjátok el magatokat, ti hitetlenek, a hitelenségnek a kétségek tengervízébe vezető vándorbotját, s válasszatok kalauzotoknak a ma született Jézust, kinek égi tudományában támaszra, erőre, vigasztalásra, öröme és boldogságra találtok.

Nem érdem ez, csak kegyelem munkája, Mondja hát ezt minden keresztyén szája:

Dicsőség magasságban Istennek,
Békesség földön az embereknek!

Csiky Lajos.

— Szentelésre terjesztett törvények. A szentesítésre kész törvényjavaslatokat átvizsgáló országgyűlési bizottság Perczel Dezső elnöklése mellett ülést tartott. Az ülésen átvizsgálták azokat a javaslatokat, melyeket legutóbb a képviselőházban és főrendiházban megszavaztak, ezek között az indimny és a véderő-javaslatokat is. A szövegeket mindenben megegyezőnek találván, a törvényeket szentesítés alá terjesztették.

Városunk és a népszámlálás.

— A hatóság figyelmébe. —

— Levél a szerkesztőhöz. —

decz. 24.

Csak néhány nap választ el bennünket az új év felderültétől, a mikor bezáródik a XIX. század, ez az óriás időszak, mely nagy eseményit által időtlen időkgig nagyon nevezetes leend.

— Na Biri néni, ugy-e áldott jó aszszony az anyám. Ezt ő mind maga sütötte. Azt hiszem a fiuk meg lesznek elégedve a mai karácsony estével. Mulatni fogunk ám. Biri néni, aztán kész legyen a vacsora!

Alig fejezte be Pali szavait, már is kinyílt az ajtó, s hangosan lármásan lépett be rajta négy fiatal ember.

Elöl jött egy nyurga, nyápicz szőke fiu, ki úgy látszik mindannyi vezére volt, s kit mindnyájan nagyra becsültek mert már másodéves jogász és ujságíró.

Pali elszedegeté tőlük a kalapot, kabátot, s ezalatt Biri néni megteritette az asztalt, szép, fehér abrosszal, középre tette a nagy kalácsot s feltáalta a jó töltött káposztát, s a ropogás, pirosra sült malacpencsenyét.

A fiuk körülülték az asztalt, ugyancsak nem kellett nekik kínálás!

Vacsora után Guszti (az ujságíró!) felemelkedett:

Fiuk! egy örömhirt kell veletek közölnöm. Ma kaptam hazulról egy ötvenest. Fiuk ma karácsony este van, megyünk lompolni, én fizetek . . . ki, ittatok e már pezsgőt?

A fiuk vivatózva éltették Guszti, csak Pali akarta őket lebeszélni, de nem sikerült neki.

Kedvetlenül csapta fejére a kalapot és a többi után sietett kik már künn voltak az utcán!

Egyáltalában nem kívánok itt elérkezé nyedi és dicséreteket zengeni az arra kétségtelenül nagyon érdemes hanyatló századnak, de mert ép utolsó évtizedének népességi viszonyai most fognak kitűnni az esz-közleendő népszámlálás útján, erről szándékom egyet-mást írni.

Illetékes körök emlékezni fognak bizonyosan arra a körülményre, hogy milyen siker követte a most tíz éve eszközölt összeírás, — olyan, hogy az nem nyújthatta Debreczennek helyes képét, már pedig az volna a czél tulajdonképen, hogy úgy benünk, mint az országot a debreczeni körülmények felől teljesen tájékoztassák.

Az összeírás eszközlőket nem ismerem de fölteszem, hogy az idén jobban meg van válogatva, mint most 10 és 9 éve (az utóbbj összeírás képezne a bejelentési hivatal alapját) a mikor egy nagy ón derék becsületes iparos volt de bizony irni igen keveset tudott.

Hogy ki ellenőrizte a 10 év előtti összeírás, azt én nem tudom, de azt állithatom, hogy fönt az országos statisztikai hivatalnál ugyancsak nagyot néztek a debreczeni ellenőrzött s felülvizsgált összeírásra. Az meg nyilván való, hogy nagy csomókban érkezett vissza a feldolgozott és felülvizsgált munkálat a minek idő multával történt pótlásának értékét nem akarom ugyan kissébbíteni de bizony nem valami nagyon sokra lehet értékelnem.

Teljes mértékben meg vagyok győződve hogy az összeírás eszközlők már alaposan ismerik feladataikat és tudják, hogy miképp kell eljárniok. A fő dolog ez, azután pedig az, hogy azonnal fölvilágosításért forduljanak az egész ügy vezetőjéhez, mihelyt valamiben fent akadnak, mert csak is úgy lehet tisztességes eredményű munkálatokat reményleni.

A mint a sarokhoz ér egyszerre csak, ijedten kiáltott fel:

— Fiuk, gyertek csak vissza, valaki fekszik itt a hóban.

A kis harmónikás lány volt az. Gyorsan felemelték és vitték a szobába.

A kályha mellé egy nagy karosszékre ültették, hol a kis lány, hosszas dörzsölés után magához tért, de hirtelen sirva fakadt, midőn a krajczárjait kezdte keresni.

Komikus jelenet volt, midőn Gusztin (az újságíró) halványkék selyem kendőjével törülgette a kis lány ökölnyi könyveit.

A kis lány szaporán elmesélte a kérédezgetésre, hogy apja beteg, kis testvérei vannak, a kiknek ő keres.

A fiuk egymásra, majd mindannyian Gusztira néztek. És a hórihorgas szőke fiu mintha még egyszer olyan nagy lett volna, a mint megszólalt:

— Fiuk, nem megyünk lumpolni, hanem a pénzem ennek a kis lányéknak adom!

Mákos kalács sonka kolbász mind egy nagy kosárba kerültek a kis lányt egy nagy kendőbe burkolták s az egyik fiu és Birinéni kocsin hazavitték.

Mikor aztán a fiu hazajött és elmesélte, hogy micsoda öröme volt a szegényeknek, boldogan, bár üres zsebbel köztük Gusztin (az újságíró) leültek kártyázni és kártyáztak egész szent karácsony reggeléig — dióba.

Az összeírások felülvizsgálatára pedig szakértőket, pedig tanárokat kellene fölkeríteni a kik illő díjazás mellett bizonyosan olyan munkálatokat küldenének föl, a mely méltó lenne Debreczenhez.

Hiszen elég szomorú az, hogy Debreczen város népességét az összetákolt és rosszul felülvizsgált adatok szerint még mindig 60000 teszik (sőt itthon még annyira sem) holott már 40 évvel így tanították az iskolában.

Azt sem kell feledni, hogy az összeírás most sokkal mélyebb mint máskor volt. — Több szakértelem kell hozzá s így erkölcsi kötelességünk minden utat és módot megadni arra, hogy drága pénzért jó munkát csináljanak, a melyből a debreczeni vizonyok híven kidombordjanak.

No hát majd meglátjuk!

Dr. K.

Belföld.

A közigazgatás egysze-úsítése. A belügy miniszter, mint tudva van, fölkererte a főispánokat, hogy a közigazgatási eljárás egyszerűsítésének kérdését a tisztviselőkkel tüzetesen megbeszélvén, s figyelemre méltónak mutakozó észrevételeket és érdemleges javaslatokat hozzá terjesszék föl. Az az idő pont, melyet a miniszter a fölterjesztések határnapjául kitűzött, hétfőnöz egy hétre, a folyó év utolsó napján jár le. Közvetlenül újév után, a beérkező javaslatok tekintetbe vételével hozzáfognak a belügyminiszterium illető osztályában a közigazgatási eljárás egyszerűsítésére vonatkozó törvényjavaslat kidolgozásához.

Képviselői beszámoló. A vizaknai kerületben most tartotta beszámoló beszédét Zeyk Gábor, a kerület derék képviselője. Nagy választóközönség hallgatta Zeyk Gábor beszédét és gyakran szakította meg lelkes éljenzésekkel és helyeslésekkel Zeyk Gábor beszédében kijelentette, hogy a szabadelvűségnek s ezzel együtt a Széll kormányának rendületlen híve. A vizaknai szabadelvűpárt jóelőre is felajánlotta a mandátumot. A választók gyűlése alkalmából Száll Kálmán miniszterrel nökött táviratilag üdvözölték, teljes bizalmat fejezve ki személye, politikája s a vele együtt működő kormány iránt.

Hajdu vármegyéből

A debreczeni — bősziorményi nánási vasut.

A h.-bősziorményiek, a h. dorogiak és a nánásiak, nagyon örülnek annak, hogy Debreczenel háromszor közlekedhetnek naponta, de a déli vonatot nagyon kifogásoljuk.

Az az tetszik az nekik nagyon, de az indulás ideje ellen van panaszuk, a menyiben a déli vonat, mely feljök indul, nem várja be a budapesti gyorsvonatot, mely a postát hozza s ez nagyon kellemetlen nekik, mert a küldeményeket egy 18=10 órával is később kapják, holott, ha a vonat indulását pont 12-re teszik, akkor ez vihetné magával a főváros felől érkező lapokat, leveleket és csomagokat.

Körülbelül 55 ezer ember érdeké kívánna a vonat indulási idejének megváltozását s e tekintetben a három nagy hajdu város erős mozgalmat indítani fog.

Reméljük lesz is sikere,

H Nánás és a hajduk története.

Ily című igen szép kiállítású 327 lapra terjedő könyv jelent meg H. Nánáson Barcsa János ev. ref. gimnáziumi tanártól.

Nem volt még alkalmunk egészen végig olvasni, de láttuk az átlapozásból, hogy igen érdekes és dicséretet érdemlő munka.

Ismerteti Nánást a hajduk letelepülése előtt, a hajduk eredetét, Bocskay életrajzát.

A míg bővebben ismertetnök, ajánljuk vármegyénk közönsége figyelmébe. Ara két korona.

Füstbe ment műpártoló-egylet,

Debreczen, decz 24.

A helyi sajtó csodálatos közömbösséggel tért napi rendre Debreczen néhány kitűnőségének azon kísérlete felett, hogy a nagy magyar város értelmisége műpártoló egyesületet alakítson.

A sikertelenség, mely a kísérletet követte sokkal fontosabb jelenség társadalmi életünkben, semhogy felette egyszerűen átkolhatnánk, sőt szinte provokálja a tollforgató embert, hogy a nyilvánosság előtt bolygassa, mi az oka a feltűnő kudarcnak.

Az elmúlt hetekben rendezett képkiallítás sikerrel záródott. Tekintettel a végtelen gyenge képekre felülmúlt minden vá-rakozást.

A siker még a legnagyobb pesszimiztával is elhitette, hogy itt az idő, a mikor a nagy városok mintájára Debreczen is megcsinálhatja a maga műpártoló egyesületét. A jövő évek műtárlatainak sikere volt e vállalkozásban lefektetve, s egyuttal biztos garanciája annak, hogy a tárlatok nem selejtes művek, hanem értékes művészi proáktumok sorozatai lesznek. Hogy e terv egyelőre sikertelen maradt, azt első sorban Debreczen intelligens embereinek — nem veszünk ki senkit e fogalom alól — bűnéül rovandó fel.

Debreczen különösen az iskolák városa. Az alakuló gyűlésen nem láttuk ezt. Mert azok az emberek, a kik életük hivatásul a szép és nemes terjesztését tűzték ki, távollétükkal tüntek ki. Hogy ezen a tanárok — azt szükségtelen mondom.

Debreczenben igen tekintélyes és tulnyomólag vagyonos elemet képviselnek az ügyvédek és orvosok. Kettő-három kivétellel mind távol maradt az alakuló gyűlésről. Pedig ők a társadalom azon elemei, kik összeköttetésükkel állanak előkelőségénél fogva is kötelezve vannak a társadalom minden jelentős, komoly mozgalmában részt venni. Azt hisszük hogy minden neheztelés nélkül ismerik el, hogy ez az igazság általános.

Ott vannak azután azok a tekintélyes, befolyásos emberek, a kik Debreczen életében jelentős szerepet játszanak.

Merev közönnyel nézték az egész mozgalmat, s talán sajnálták is azt a 14 embert kik önzetlen buzgalommal (mert elvégre kinek van haszna, ha nem a közönségnek az egész dologból? tanácskoztak, a helyett hogy ők is szét széledtek volna.

Mi volt hát hasztalan kísérletnek oka? Nem hisszük hogy a tanárok, ügyvédek, orvosok, s a társadalom más számottevő embereinek közömbössége: Nem, hanem a sajtó közönye! Bár az újságíró kollegáknak fájni fog e kijelentés, de igazságát elvitatni nem lehet.

Ha a sajtó felkarolta volna jó előre az eszmét, s megütötte volna mellette a reklamagyodbját (a mi ma már minden kezdeményezésnek nélkülözhetlen mellék feltétele) nem hisszük, nem hihetjük, hogy az szép terv kudarcot vallott volna.

És ez annyival inkább súlyos dolog, mert a képkiallítás megnyitása előtt minden lap mint a saját buzditásának sikerét hirdette, hogy Debreczenben annyi év után ismét képtárlatot láthat a közönség.

Épen azért kezdje el az a néhány felkészült ember a műpártoló egyesület megalakításának munkáját, a hol elhagyta. De ezuttal már a helyi sajtóval lépjen erősebb nexusba, s azt hisszük nem leszünk rossz jósok, ha ennek segítségével nagyobb, valóban értékes sikert hiszünk megvalósulni. (—)

Apróságok.

Kinos kérdések. Mi különbség van a dühöngő örült és a béke közt?
— Semmi. A dühöngő örültet megkötik és a békét is megkötik.

— Melyik dátumot szeretik a képviselők legjobban megtartani?
— A mandátumot.

— Mi a különbség a hinduk és Küry Klára között?
— A hinduk a dalai lámát, Kürynek meg lám a dalait imádják.

Házasság.

Mig a lányka csak menyasszony, Csupa meny az asszony,
Am ha egyszer már menyecske, Ugy a menyünk is: menyecske;
S ha egyszer vén asszony leszen, Oda a meny is egészen.

A zsur.

A szomszédok Katija. — Mi van nála, hogy tortát viszel haza?
Marcsa. — Zsur!
A szomszédok Katija. — Zsur? Hát a mi az istencsodája?
Marcsa. — Valami nagy zsidó ünnep lehet, mert szörnyen megtartják.

Egészség.

Betegekkel való bánás.

Minden gondolkodó, értelmes ember belátja, hogy nem csupán az orvos és a megrendelt orvosság, de az ápolás és a bánásmód is nagyon hozzájárul a beteg gyógyításához.

A legtöbb nő ösztönszerűleg is helyesen bánik a beteggel, de nemelyik nagy igyekezetében túlmegy a határon. Nem való a beteget hasonló betegségi esetek elbeszélésével mulattatni, habár gyógyulással végződtek is.

Szigoru diétára utalt betegek előtt nem kell enni sem pedig étel- és italról beszélgetni. Az ingerült beteggel nem szabad vitatkozni, hogy föl ne izgassuk, legföljebb ha gyógyulását erősítjük.

Ha a betegnek fölolvassunk, vagy beszélünk, üljünk olyan helyen, hogy ő jól megértse szavunkat és ránk nézhessen.

Legyünk iránta türelmes és engedékeny a lábbadozás idején is, mert a beteg akkor leginkább ingerült mikor nagy fájdalom enyhült, szelleme újra ébred és tehetlensége bántólag hat rá.

A lábbadozónak csakis apró adagokban tálaljuk az ételt, mert a nagy adag visszariasztja gyöngé étvágyát. Inkább gyakran adogassunk neki erős ételt.

Kerüljünk minden zajt és rázkódást a betegszobában, kenjük meg az ajtószarkokat olajjal, hogy zajtalanul forogjanak, ne suttogjunk halkan az orvossal vagy mással a beteg közelében, mert az fölizgatja őt.

A sok orvosságos üveg és doboz ne legyen mindig a beteg szeme előtt. Hanem álljon egy félreestő asztalon, hogy ne emlékeztesse őt szüntelen bajára.

Egyről-másról.

Az asszonyi huság

— Az utolsó sor. —

A színház padsorai már telve voltak, a zenekar épen a nyílányba kezdett, a mikor egy csinos fiatal asszonyka pihegve jött be a férje karján. A boltot még csak most zárhatták, azért késtek. Kiöltözködött szépen, a selyemruháját vette föl erre az öröndetes alkalomra, a nyakába az aranylánczot tette, s az öke hajába szegfüt. — Öröm volt rá nézni.

Átadta a jegyet a szolgának és kissé izgatottan sietett előre a padsorok között. Ugy érezte hogy mindenki őt nézi.

De a jegyszédő elébe állott.

— Kérem, méltóztassék az utolsó sorba ülni. A jegyek oda szólnak.

Az asszonyka megdöbbenve nézett az urára.

— Az utolsó? A legutolsó?

A férj megérezte a szemrehányás súlyát és mentegődött:

— Biz isten nem tudtam, — hogy az utolsó sor lesz. Aztán több jegy már nem is volt.

Szégyenkezve ültek le és az asszonyka ismét úgy érezte hogy mindenki őt nézi. — De most már nem boldogította az a tudat.

— Milyen szégyen!

— Ugyan kérlek, hisz épen annyit látsz innen is, mint az utolsóelőtti sorból!

— Nem is az bánt, de hogy mögöttük nincs senki már. Szemtelenység, hogy az utolsó sorért is annyi pénzt szednek, mint az utolsó előttiért. Egyáltalán szemtelenség hogy egy színházban utolsó sor van.

— De hiszen az egyik sornak mégis csak muszáj utolsónak lennie!

— Dehogy muszáj! Tegyenek az utolsó sor után még egy sort.

A férj elhallgatott ez asszonyi érvelésre de mindkettőjük mulatsága el volt rontva az estére.

Egyszerre tompa zaj hallatszott a színpadról, közbe asszonyi sikoltásokkal.

Tűz van! Ég a színpad!

Nosza, fölriadt a színház d i s z b e ö l t ö z ö t t közönsége. Udvariasság, illem eltűnt és brutális életösszton dolgozott kézzel-lábbal. Férfiak, asszonyok egymáson gázolva törtek a kijárássok felé. Elnyomottak, sebesültek jajgatása, életükért küzködők nyögése hallatszott.

Az asszonykának és férjének könnyű dolguk volt. Ők az utolsó sorban ültek, hamarosan kijutottak az utcára. Meg voltak mentve.

Itt az asszonyka panaszosan szólt:

— Ezután majd remélem, hogy előre megváltod a jegyeket, nehogy megint az utolsó sorba kapjunk helyet!

Mulatságok.

Mulatságok sorrendje.

December 26. Munkás dalestély a Margitban.

December 30. A Petőfi dalkör hangversenye és mulatsága a Bikában.

December 31. István gőzmalom munkásainak Silvester estélye. Margit.

Január 5. A Polgári Kör bálja a Bikában.

Január 12. Jótékony nőegylet bálja. Bika

Január 15. Gazdászbal. Bika.
Január 17. Függetlenségi Kör bálja Bika.

Január 26. Hentes és mészáros ifjak bálja a Bikában.

N A P I H I R E K.

Karácsony éjszakáján.

Sötét éjben fent virrasztva várom a harangszó, a mely hirdeti, hogy Ő megszületett.

Ótt lent zakatol a gép, emberek dolgoznak a karácsonyra.

Senki sines körülöttem ébren. Még a csillagok is lehunyták arany szemeket. Fekete a világ, mint a kibérlett lelkiösmeret.

És e néma egyedüliségben, e sötét éjszakában én látom azt a betlehemi csillagot, mely akkor ragyogott, mikor e világra jött az kinek születéséről sok ezer év előtt szóltak a proféták.

Ugy érzem, hogy ebbe a szűk szobában a távoli csillagnak nem csak fénye, de melege is behat és úgy veszem észre, hogy a mi kérget egy küzdelmes esztendő kalmáris kérge vont rá, lassan le is hámlik róla.

A szeretet ünnepe fog reánk virradni.

A közeli templomból zsolozsmás ének szárnyal a boltíves templom falai közül. Az orgona bug, a tömjén füstje száll, belevegyül a hívők hitteljes énekébe, a kik boldogoknak érzik magokat: Krisztus urunknak áldott születése napján!

Fölmelegszik rá a szívem.

De csak rövidke időre... Hisz ez a születés kezdete annak a bus történetnek a mely annyi diadal után utját a keresztfán végzi be.

... Szeretet szent ünnepén, ne gondoljunk most arra a mi fájó, a mi nagyon szenyos.

Pedig ezen a világon nagyon sok a fájó és még több a mi szenyos.

Eh hát azt mondta a költő, hogy «lesz még ünnep ezen a világon!»

Én hiszem és vallom ezt az ünnepet itt a késő éjszakában, mert lelkem és szívem érzi a betlehem csillag fényét és melegét.

— Oh, ha mindenki érezné, igazán érezné, de boldog ünnep lenne most is a világon.

— Boldog ünneplést! A karácsonyi ünnepek alkalmából igen tisztelt olvasóinknak, nagyrabecsült munkatársainknak boldog ünneplést kívánunk. Együttal jelezzük, hogy legközelebbi számunk csötörtökön délben fog mejelelni.

— **Értesítés.** A népszámláló biztosok mellé 1 korona napi díjjal január 1-től 10 ig bezárólag kísérőül jelentkezhetni Simonffy u. 1. sz. bérház 3 sz. irodában.

— **Lefoglalt ujság.** Városunkban egy új lap jelent meg ma, a melynek czime »S z a b a d s á g! E g y e n l ő s é g! T e s t v é r i s é g!« Felelős szerkesztő és bejelentett kiadó R ó m a i (?) A lap sok példányban volt megjelenendő de az ügyesség értesülve a lap tartalmáról lefoglalta s beszüntette a nyomozást, de nehányszáz példány még is közre lett bocsátva.

Istentiszteletek.

A karácsonyi ünnepi istentiszteletek az ev ref. templomokban a következő sorrendben tartatnak meg:

Ünnep első napján.

Délelőtt:

Nagy templomban: Mitrovics Gyula lelk. Kistemplomban: Kiss Albert lelk. Újtemplomban: Kovács Zsigmond s. lelk. Ispótytemplomban: K. Tóth Kálmán lelk. Szegény házban: Hajdu Zsigmond püspöki titkár.

Délután.

Nagytemplomban: Kiss Tamás esk. fel. Kistemplomban: Csighy Andor szenior. Újtemplomban: Baráth Imre theológus. Ispótytemplomban: Balogh Gyula esk. fel.

Ünnep második napján.

Délelőtt.

Nagytemplomban: Csighy Andor szenior. Kistemplomban: Kiss Tamás esk. fel. Újtemplomban: Balogh Gyula esk. fel. Ispótytemplomban: Baráth Imre hittanhallgató.

Délután

Nagytemplomban: Balogh Gyula esk. fel. Kistemplomban: Baráth Imre hittanhallgató. Újtemplomban: Csighy Andor szenior. Ispótytemplomban: Kiss Tamás esk. fel.

A róm. kath. templomban.

Kedden,

Karácsony első napján: éjjel 12 órakor nagymisést mond segédlellet dr. Wolafka Nándor: reggel 6 ó. pásztor mise, tartja Brösztel Lajos. 7 ó. Szabó István, 8 ó. Brösztel Lajos tartanak misét. 9 ó. nagymisést és utána szent beszédet tart dr. Wolafka Nándor. Háromnegyed 11 ó. miséznek Molnár Kálmán, fél 12 ó. Szőke János. Délután 3 ó. ünnepélyes vécsernye, tartja dr. Wolafka Nándor. utána prédikál Brösztel Lajos utána szt. olvasó, tartja dr. Wolafka Nándor.

Szerdán.

Ünnep más napján, reggel 7 ó. miséznek Szabó István, 8 ó. Kovács József, 9 ó. nagy misét mond és utána prédikál dr. Wolafka Nándor. Háromnegyed 11 ó. miséznek Molnár Kálmán, fél 12 ó. miséznek Brösztel Lajos.

Délután.

Ünnepélyes vécsernyét tart dr. Wolafka Nándor, utána prédikál Szőke János.

A Karácsonyi ünnepeken: Karácson első napján d. e. 10 órakor Materny Lajos főesperes tart istentiszteletet, utána urvacSORA. Ez alkalommal offertorium a papi fizetési alapra. — Délután 3 órakor egyházi beszédet mond Materny Lajos főesperes.

Karácson második napján d. e. 10 órakor Materny Lajos főesperes tart istentiszteletet utána urvacSORA. — D. u. 3 órakor ima.

— **Mai számunk** a karácsonyi melléklettel együtt 12 oldal terjedelemben a következő tartalommal jelent meg. A főlapon: Karácsony (Vezércikk) Csiky Lajostól, — Karácsonyi történet (tárca) Pécsi Arankától, — Füstbe ment műpártoló egyesület (—). — Karácsony éjszakáján, — Bandi halálára (vers) Nyárády László, — Szekundák karácsonyi ajándékra, (O m e g a.) stb. stb.

A mellékleten: Karácsony. — Zivuska A. Karácsonyeste volt (vers), — Mocsary M. Egy halott története. — Kozsbor M. A szerelem. — Ná n á s s y L. Otília (németből). — Baja M. Karácsonyest (vers). — Zombor I. Visszaemlékezés. — Ifj. Sz. I. Ünnep szombatján. — Farkas R. Karácsony este a falun.

— Kis hírek. (Razzia.)

A rendőrségünk az éjjel razziaát tartott és 16 hajléktalan csavargót kerített kézre. (Ebmarás.) Vajda Katalin 14 éves cselédleányt egy molnár legény kutyája tegnap délután a Kossuth utcában ballábán erősen megharapta. — A leány sebeit azonnal kiégették és bekötötték. A kutya nem volt veszett. (Eltűnt fiu.) Laudon János 5 éves kis József fia, tegnap délután eltűnt szülei lakásáról és azóta nyoma veszett. A fiu szőke, szemé kék. — Ismertető jel: bal kezén a kis ujj hiányzik.

— **A karácsonyi vásár** különösen tegnap estefelé érte el tetőpontját, az utcán nagy tolongás volt, úgy vitték a sokféle tárgyakat. A karácsonfa árulók is jó üzletet csináltak, utóbbi napokban meglehetősen felment a fenyőfa ára.

— **Megcsipett tolvajok.** Sámsoni tudósítónk írja, hogy ott f. hó 21-én éjjel, Sándor László kamrájába ismeretlen tettesek behatoltak és onnan 13 zsák burgonyát elvittek. Káros az esetről azonnal jelentést tett a csendőrségnek. A kinek aztán sikerült a tolvajokat ifj. F á b i á n Károly és L u d m a n Ferencz személyében kideríteni. A tolvajok eleinte mind ketten tagadták de később Lidmen beösmerte, hogy a burgonyát akkor éjjel ő k lopták el s eladás végett Debreczen be hozták be. Az ügyet átette a csendőrség a bírósághoz.

— Névtelen levelek.

Megemlékeztünk már lapunkban több ízben arról a csuf üzelemről, melyet egy ismeretlenség kódébe rejtőzködő alak névtelen levelek küldözgetésével folytat. Az illető hámulatos következetességgel folytatja gyalázatos munkáját. Kiválasztja azokat a családokat, a kiket szoros baráti kötelék fűz össze, s ezeknek küldözgeti a hibátlanul felbélyegzett leveleket. Társadalmi életünknek alig van már olyan ismert tagja, a ki ne kapott volna ezekből a szennyes írásokból. A rendőrség erőlyesen kutatta és kutatja a tettest, de még eddig biztos nyomra nem akadt. Annyit azonban már meg lehetett állapítani, hogy a levelek írója *i n t e l l i g e n s e m b e r*, a ki ismeri Debreczen társadalmi viszonyait, s nem azért irkálja aljas sorait hogy pénzt csikarjon ki, hanem meghibbant elmével a debreczeni családok békéjét akarja felzavarni. Terve azonban aligha fog sikerülni, mert rövidesen leleplezik.

— **Szecsassziós cselédek.** Egy igen intelligens háznál történt, hogy új szakácsnőt fogadtak. A háziasszony ösmerve férje pedáns természetét, kiment a konyhába, hogy megmutassa az új cselédnek a ház szokásait s hogy miként készítse el az ételeket.

A véletlen azonban úgy hozta magával, hogy ép abban a pillanatban lépett ki, midőn az új, de dtvatosan fészült és öltözött szakácsnő csak úgy ujjával nyult a zsiros fazékba és a zsirt a lábosba beledobálta.

Megrémülve állt meg hirtelen a fiatal asszony és; az Istenért mit csinál? — hát nincs kanál? — kiáltott föl.

»Ne tessék ordítani, nem vagyok arra megszokva, pedig különb házaknál is szolgáltam már« — volt a cseléd goromba válasza, mire a háziasszony minden szó nélkül kihozta a divatos szakácsnő könyvét s inkább maga főzött az nap, semhogy ilyen

piszkos főzést és durva cselédet megtűrjön maga körül.

— Tolvaj vendég.

Ring Béla a »Hungária« kávéház pinczérjének lakásán kellemetlen vendég járt tegnap délután. Mig Ring felesége lakásuk udvarában betegét látogatott, a nyitva maradt szobából egy ismeretlen látogató 40 frt értékű ruhaneműt lopott el. Ring a lopást bejelentette a rendőrségnek, a mely a tettest nyomozza.

— Az automobil közlekedés.

A Debreczen és Nagyvárad között tervbe vett automobil közlekedés ügyében mint már jeleztük vasárnap délelőtt értekezlet volt a város házán. Dr. Bárdi Géza fővárosi ügyvéd ékes frázisokkal ajánlotta az egybegyűlt érdeklődőknek az ezme pártolását. Az érdeklődők azonban hűvösen fogadták a tervet, melynek Nagyváradon különben egyáltalán nem akadt pártolója. Oka ennek az, hogy az automobil társaság terve nem nyújt kellő garanciát a vállalat sikeres megalkotására. Debreczenben még ez ideig senki sem jegyzett automobil részvényt.

— Egy vendéglő a szegény

gyermekekért. A Németh András tulajdonát képező »Debreczen« című vendéglőjében egy asztaltársaság fillérenként annyit össze rakott, hogy a karácsonyi ünnep alkalmával két kálvinista, egy katolikus, egy luteránus és egy zsidó gyermeket tetőtől talpig felöltöztetett 90 korona értékű ruhával. A kiosztás egész eszndben történt s Németh András után a felruházott szegény fiukat megvendéglte. — Az Isten fizesse vissza a jóttevőknek — áldozat képességüket.

— **Meglopott leányok.** Csorbán Teréz és Parta Mari felügyelet alatt álló leányok tegnap éjjel egy 16 esztendő s tacsókkal voltak utatolni. A kölyök gyerek Fenér Gáspár, ki is alak a rendőrség előtt, megbánta a végén gavallér tempóját és éjszakának idején mikor a lányok aludtak, összeszedte órájukat, füleikből kivette a függőket, zenkivül felfeszítette Parta Mari szekrényét és abból 16 forint készpénzt is magához vett és mindezekkel megugrott. A züllött suhancz holt részeg volt.

A „Magyar Szó“ előfizetési felhívása.

A »Magyar Szó« ujévkor lép második évfolyamába, Tizenegy hónapos élete beigazolta, hogy a haza ellenségeinek a »Magyar Szó« a legveszedelmesebb ellensége.

Minden társadalmi, politikai és művészeti kérdésben a »Magyar Szó« függetlenül foglalt állást. Csak is a »Magyar Szó« lehetett független minden irányban, mert függetlenségét nemcsak programjába vette, hanem meg is valósította.

A »Magyar Szó« semmiféle politikai pártnak semmiféle társadalmi érdekcsoportnak nem áll szolgálatában.

Ez a teljes függetlenség biztosította a »Magyar Szó«-nak azt a nagy hatást, melyet a közéletre gyakorolt. A »Magyar Szó«-ról úgy beszélnek, úgy fogják fel, mint az egyetlen ellenzéki újságot, melynek van bátorsága mindent megmondani, mit a közjó javára szükségesnek talál megmondani. A »Magyar Szó« olvasása nélkül senki sem lehet eléggé tájékozott a közviszonyokról, mert a »Magyar Szó« az egyetlen újság, mely semmit el nem tussol, melynek szókimondását csupán az irodalmi jóízű szabályozza.

Tárca- és hirrovata máris a legjobbakközé tartozik az egész magyar zsurnalisztikában s maga a lap élénkebben van szerkesztve, mint minden más újság.

Mindezeknél a legmelegebben ajánlhat-

ajuk olvasóinknak, hogy fizessenek elő a Magyar Szó-ra.

Az előfizetési árak a következők:

Egész évre	28 kor. — fil.
Fél évre	14 " — "
Negyed évre	7 " — "
Egy hónapra	2 " — 40 "

— **Napirend.** Kedd. decz. 25. *Protes*

tás: Karácsony *róm. katolikus* Karácsony *gör. katolikus*: Spiridion (decz. 12.) *zsidó*: 23. **Sah.** Mihez.

Főispán fogad délelőtt 9 órakor. — *Táb;* *ai elnök* fogad délelőtt 10 órakor. — *Polgár-* *mester* fogad kedden és pénteken délelőtt 11 órakor. — *Törvényszéki elnök* fogad 10 ó ak. — *Mán. Uztelvezető* hivatalos órája 9 órakor. — *Akadémiai igazgató* hiv. órája délelőtt 10-től 11-ig.

Főiskolai *nyilvános olvasó* nyitva hétfőn szerdán és szombaton délután 3 órától 4-ig. — *Anyakönyvtár* zárva. *Városi könyvtár* zárva. — *Vármegyei levéltár* nyitva egész nap. — *Főiskolai levéltár* nyitva. — *Képgyűjtemény* az anya könyvtárban zárva. — *Csokonai szoba* a kereskedelmi akadémián zárva. — *Ásványtár* a főiskolán nyitva vasárnap. — *Allattani muzeum.* a főiskolán vasárnap nyitva. — *Városi torna-* *tér* nyitva hétfőn, szerdán és szombaton dél után. — *Füvészkert* a gazdasági tanintézetnél nyitva. — *Czéllövészet* minden vasárnap a nagyerdőn.

Vásárok: B.-Ujváros minden szerdán heti v. Csege: pénteken heti v. Debreczen kedd és szombaton heti v. — Földes szerdán heti v. H.-Böszörmény H.-Dorogh, csütörtök h. v., H.-Hadház heti v. csütörtök, H.-Nánás heti v. szerda, H.-Szoboszló, h. v. hétfő H. V. Pércs, nov. Katalin, h. v. hétfő, H.-Téglás h. v. csüt. Tetétlen h. v. hétfőn állat felhajtással.

— **A Polgári Takarékos és Segélyszövetkezet** városunk azon fiatal pénzügyintézete, mely a lefolyt négy évi működés alatt életképessége és közhasznú voltát kétségtelen igazolta, — most alakítja meg ötödik évtársulását. Ha látjuk, hogy a lefolyt idő alatt fél milliónál nagyobb összeg kölcsönt nyújtott tagjainak s hogy maga az utolsó évtársulat törzsbetétei a 15 ezret elérik, nyugodt lelkiismerettel ajánlhatjuk az intézetet olvasóink figyelmébe és hívjuk fel a mai lapunkban foglalt a rára.

x **A Katona zenekar**: »Debreczen város söröcsarnokban.« ma 25 és holnap 26 án. 10 vábbá Szilveszter estélyén és minden vasárnap este fényes kivilágítás mellett zenesztélyt rendez: melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívom. — Jó ízű — háziasan készített — ételek, tisztán kezelt italok pontos és figyelmes kiszolgálásáról gondoskodom. — A n. é. közönség b. pártfogásáért esedezem, — mély tisztelettel: NEMETH ANDRÁS vendégfőnök.

x **Hol töltjük a karácsonyi ünnepeket?** az újonnan berendezett »ELITE« kávéházban — Bank palota, — a hol a legkellemesebb zamatos kávé, tisztán kezelt italok és hideg ételek szolid áron pontos és figyelmes kiszolgálás mellett szolgáltak ki. Brillárd pénzt a legolcsóbban számít egész Debreczenben. — A t. olvasó közönség részére az ország jelesebb lapjait képes és élcz lapokat megrendeltem. A n. é. közönség kegyes pártfogásáért esedezem s vagyok — kiváló tisztelettel **Schwartz Béla** kávé.

x **Olcsó husmérés** üzlet. Bethlen-utca 29-ik szám alatt a Fűvészkert-utca sarkán levő házamnál, husmérés üzletben kapható: 1-ső minőségű marhahus egy kg. 48. kr. 2 od rendű 40. Marhahuson kívül még disznóhús, kolbász, zsir, stb. kilogramonként változatos, folyó árak mellett kapható.

Becsés pártfogást kér tisztelettel: **Gyarmathy János.**

Bandi halálára.

Megszüntek hát a fájdalmak,
Elmultak kinjaid,
Nem zengnek dalt soha többé
Éneklő ajkaid.

Ifjúságod szép tavaszán
Költöztél el tőlünk,
S ránk borult a sötét bánat
Mit nem is reméltünk.

Zokogva sir a jó anya
Tört reményi felett,
Minden vágya . . . boldogsága
Te veled . . . oda lett.

Kinzó, gyötrő hubánatban
Kesereg az apa,
Veled tűnt le reményének
Tündöklő csillaga.

Nekem pedig, barátodnak
Szemembe könny toltul,
Szívem, lelkem fel-fel sajog
A nagy fájdalomtól.

Oh de mért siratunk téged
Olyan keservesen?
H'sz érzem viszontlátjuk egymást
Jó fiu . . . oda fenn.

Nyárády László.

A földesi anyagyilkos.

Földes, decz. 24.

Az Antos Mogyorósi Györgyné a 64 éves földesi asszony gyilkosa kézre került.

Tudattam, mint lett ez a jó módu asszony rablógyilkosság áldozata s most kiderült, hogy a saját fia Antos Gyula gyilkolta meg, mert anyja nem egyezett bele, hogy feleségül vegye Katona Ágnest egy kikapós földesi özvegy menyecskét.

A bűnös beismerte tettét, de rá is bizonyult.

Antos Gyulát és Katona Ágnest már bezárolták a debreczeni kir. ügyészség fogházába.

Szekundák — karácsonyi ajándéku.

— decz. 24.

Sok ezer szülőnek szereztek a tanárok tanítónők és a többiek kellemetlen karácsonyi ünnepeket, oh nem Debreczenben, hanem az egész szép Magyarországon.

A jövő nemzedék nevelői siettek felhasználni a szeretet ünnepeit és jó akaratú figyelmeztetés címén elbusítottak sok ezer szülőt és még több gyermeket. A szeretet vallása okvetlenül megköveteli, hogy a szeretet ünnepe, a legnagyobb fájdalmakat okozó a tanfőfiak és tan-hölgyek csupa ember szeretetből — ellátva a különböző tehetségű gyermekeket bőségesen — szekundával.

Ha iparos pályára akarja is adni valaki a fiát, ma megkövetelik, hogy közép iskolába is járjon. No hiszen szépen járnak vele! A tanár urak, (ej! haj! övék a hatalom!) adják a tanácsot, hogy vigyék iparosnak a kölyköt, mert nem tud tanulni.

A fővárosi lapokban emelkedett a panasz a karácsonyi ünnepek alkalmából bőségesen osztogatott — szekundák miatt és teljesen helyeseljük azt az eszmét hogy ne adjanak értesítőket, ezen alkalomból, hanem később értesítsék a szülőket.

Nem lehet a gyermeknek nagyobb kint okozni, mint az ilyen eljárással. Így kezdtek

neelni a proletárokat, a kikből az önértet idő előtt kivész.

Egy kis diák panaszkodott, hogy őt a latinból megbuktatta a tanár, pedig hibátlanul tud négy deklinatziót és 500 szó jelentését ismeri.

Hát ehhez nem szólhatni, de egy másik kis fiu — a hittanból bukott meg a magaviselete: jó.

Kell hozzá — magyarázatot? Nem.

Az egyik karácsonyi ünnep ily megrontásról nem kell most beszélni, ők a legmelegbben üdvözöljük azt az egészséges termet, hogy efféle eljárás elejtésére a miniszteriumban már készülnek s a harmadévi értesítők küldözgetését beszüntetik.

Pedig olyan szép karácsonyi ajándék a szekunda, kivált ha tömegesen osztogathatják.

Igy lehet jól ünnepelni a küldőknek.

Omega.

Nösül-e király?

A magyarországi sajtót a napokban az a hír járta be, hogy ősz királyunk nem sokára morgantikus házasságra lép Schratz Katalin művésznővel.

A hirt mi is köztűtük, mint a többi lapok és sajnálkozva értesülünk, hogy rossz indulatu egyén álhire az egész.

Valóban lelketlenség az ilyen hírek közre bocsátása s mi őszintén sajnáljuk hogy a többi jó hiszemű laptársunkkal, ha bár feltételesen is belementünk e hír terjesztésébe.

Szinház.

(Az ünnep két napján lesz négy előadás. Mind a két nap délutánján és estéjén. Ma délután Sulamit, este a Toloncz kerül színre; holnap délután a B. A. L. E. K. este pedig a Peleskei nótárius.

— Decz. 24.

A színészek Kossuth utcán levő csarnoka sötétben maradt ma este. Színészeink pihennek. S a kik a családi élet örömeitől úgy el vannak zárva, azok a mai szent estét annak áldozzák. Csak nem mindenik el van igérkezve, hol ide, hol oda, vagy ő maga hívott társaságot, hogy ők is mulassanak egy szer, nem csak a közönség.

Boldog ünneplésben lesz részök, mert a próbákön kívül épen négy előadás s a megfelelő próbák várnak rájuk.

(Pécsi Aranka Nagyváradon. Az a kedves fiatal művésznő, ki Debreczenben e hó nap elején olyan igaz tetszés mellett vendégszerepelt két estén át, a mint értesülünk a jövő hó folyamán a nagyváradi közönségnek is bemutatkozik. Somogyi igazgató már meghívta két vagy három estére terjedő vendéggátékra. Pécsi Aranka valószínűleg azokban a darabokban fog vendégszerepelni melyekben a debreczeni közönség tapsait is kiérdemelte.

Tőzsde.

— Goldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása. —

— Esti zárlat. —

Buza 1901. áprilisre	7.50
» 1901. októberre	7.64
Rozs 1901. áprilisre	7.25
Zab 1901. áprilisre	5.70
Tengeri 1901. májusra	4.90

Irányzat: szilárd.

Samu bácsi anekdotái.

Andrád Sámuel multszázadbeli anekdotás könyvéből.)

Az ellenség vegyvere.

Hadnagy báró Waldstädter a mult 1788-ik esztendőben a török háboruban nagy sárba szorulván több vasas-katonáival együtt, midőn a török hurcolna ki a sárból és sokszor akarná fejél venni, de pánczéjja miatt sem mire sem mehetne, kiüté végre fejből a pánczéjét. Az ifju hadnagy ilyen utolsó szorultságában kirántá hirtelen a töröknek Julajdon kesét, melyet a törökön keresztül döfvén, így szabadtá meg magát a haláltól.

A jókor felkölt elvesztette a pénzét.

Vala egy mesterembernek két fia, az egyik igen rest és aluszékony, a másik szerény ésegyigot szerető s jó reggel felkelő. Midőn egyszer kimenne, találta egy selyem erszényt egynéhány arannyal. Melylyel hazamenő és megmutatá az anyjának, ki a kezébe vevé az eszényt, a kamrába ment hol az ő rest fia nyujtózódik vala, kinek monda: Ládd-e, rest, mit lelt a testvéred, hogy olyan jókor felkelt. Láiom, — mondta a rest — de atyám uram, ha az is, ki az erszényt pénzzel elvesztette, az ágyban maradt volna, mint én, kárt nem vallott volna.

Nőből sőt csinlni.

Hovatovább mindennap csak tanu'ok valami új dolgot — azt írja egyszer egy diák haza Háléből apjának. — Már az is tudom például, hogyan csinálják a szőszáraztók a sőt. Tudniillik telben meggyújtik a havat és nyáron általszárogatják. Bezzeg a mult (1788—89) télen eleget lehetett volna gyűjteni, mert ugyan hullott vala sónak való materia az egész Európában.

Szent János elhordja a havat.

Egy télen felette sok hó hula; egy kis városnak elüljárói megparanesolták a városiaknak, hogy hányják el az utból a véthetetlen havat. Egyik városi ember az egész dolgot megére vállalá olyan feltétellel, hogy engedjenek neki időt Szent János napjáig.

Nem csuda.

Midőn egy lakáj menne be a szobába, elesék az ajtónál tálastól együtt. Az ura meg látván, monda: Ugy én is tudok. Erre a szolgálja így felele: Elhiszem, mert már láttam tolem az ur.

Vidék.

Rövid hírek.

Agyonlőtt legény. Husz János aradi gazdag parasztleányt tegnap megölve találták Lócsén, hol szülei is laknak. — **A gyilkosság elkövetőit keresi a rendőrség.** — **Öngyilkos katonazenész.** Müller Bódog a zenekarba beosztott közkatona a kaszárnya második emeletéről levetette magát az utca kövezetére és szörnyet halt. Müller rendes józan életű katona volt s öngyilkosságának okát nem tudják. — **Bankóhamisító vendéglős.** Szabadkáról jelentik, hogy ott tegnap elfogták bankóhamisítás gyanuja alatt Mikuska Bódog vendéglőst öt társával együtt. — **Elfogott cigányleány.** Pfeiffer Teréz szentmátyási kuruzsló cigányleány még a nyár folyamán nagymennyiségű rohaneműt lopott Cseberl Mátyas máriahavasi lakostól, ki akkor a mezőn dolgozott. A csavargó cigányleányt tegnap elfogták Magasfokon. — **Csendélet a faluban.** Görög Józsefné nemesdömöki asszonyt kegyetlenül elverte a minap Baráth János, ki vele egy házban lakott. A verekedésre az asszonynak pergő nyelve adott okot, Baráth Jánost letartóztatták. — **A timárlegény boszuja.** Drud Mária pinkafői leányt a napokban nyílt utcán megtámadta Wagner János timárlegény s arculütötte, a földhöz vágta és alaposan megrugdosta. A haragos timár azért követte el becstelen tettet, mert a leány az ő nővérét vörös cigány leány-

nak nevezte. Wagner följelentették. — **Tűz a pusztán.** Rozner József bárónak a felsőkistelki pusztáján tűz keletkezett a minap, mely egy pajtát, egy vetőgépet és sok ta kárment elhamvasztott. A kár kétezer-négyszáz forintba rug. A pajtát özvegy Varga Jánosné béresasszony gyermekei gyújtották fel.

Különfélék.

A tüszentes legésszegtana. Egy francia szaklap éd a hangos tüszenteséstől. Az erőszakos zajos tüszentes bántja a tüdőt, sőt veszélyeztet. A ki megakarja hosszabítani életét, az minél csendesebben tüszentsen. Egy gyakorlattal könnyen megtanulja.

Kinal közmondások.

Aki a rokonaival jó ben akar maradni, adjon el nekik hitel be és ne követelje sohasem a tartozást.

— Aki gazdag, annak mindenféle foku rokona van; a szegényt nem ismeri senki.

— Tisztességesebb emberekre találni a börtönökben, mint a vámházakban.

— Ha az ég azt akarja, hogy essék és ha anyád megint férjhez akar menni, semmi sem bírja visszatartani.

— Az a kapu van legjobban bezárva, amelyet nyitva lehet hagyni.

— A legostobább is tudja, mit tesz az gazdagnak lenni; de vannak nagy szellemek is, akik nem tudják, mit jelent az: szegénynek lenni.

— Akárhogyan iparkodik a csillag; nem segíthet a holdnak.

Tudósok könyvekről, hentesek sertések ről beszélnek.

— Könnyebb királyságot, mint családot kormányozni.

— A császár soha sincs jobban a palo-

tájában, mint amikor a vidéken azt jelentik hogy beteg.

— Az ékszer a legutolsó dolog, amit az ember vesz és az első amit elad.

— Aki életét kockáztatja, császárt téphet le a lováról.

Tulsok szellemesség nem jelenti azt hogy elég szellemesség.

— Aki nem akarja hogy megcsalják, három boltban kérdezzé az árakat.

— A mandarint család meg, de ne sértsed.

A börtönök zárva vannak éjjel nappal mégis mindig megtelnek; a templomok mindig nyitva vannak mégis üresek.

— Ezer napig tartanak hadsereget, hogy egy napon használják.

— A legokosabb asszonynak jut mindig a legostobább férj.

Szerkesztői pósta.

T—né Anna ő nagyságának. Közönettel vettük a rég várt küldeményt. Kívánunk jó ünneplést.

P—i A—a K. a nak. Budapest. megérkezett s felhasználjuk mind. A nagy meglepetést kellő hirt várva várjuk. Sok sok ajándékot kapjon.

Dr. K. Csak maradjunk mi meg a régiak nek. A mint a francia költő öreg, de mindig jó kabátjának: „Öreg barátom, ne váljunk Sz. I. N. Salonta. Legalább vártunk volna valamit.

D. B. Attól függ ki milyen. Kopasznak küldjön sűrű füstöt. Színésznek bajuszpedrőt. A fogkefe kellemes a 80 éven túl levőknek. Fialat lányok szeretik a vőlegényt is, de ezek nem kaphatók friss állapotban.

S. A. A színészeti dolgok egyelőre még koraiak.

L. P. Az év elején.

FLEISCHER és TÁRSA

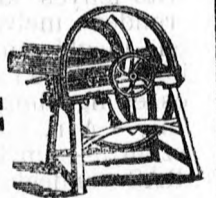
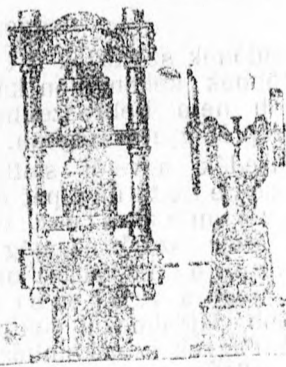
GÉPGYÁRA

és

VASÖNTÖDÉJE

KASSÁN,

Vám-utca 11-k szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott gépeit, nevezetesen:

Szecs kavágókat kéz és járgányajtásra.

Répvágókat s tengeri morzsolókat.

Olajsajtókat s olajmagpörkölőket.

Olajmag zúzókat.

Örlő és daráló malmokat.

Progress-tisztító-gépeket, lisztosztályozó hengereket.

Teljes malom-berendezéseket.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, szeszgyárberendezéseket stb.

Gyártmányaink állandó készletét tartjuk gyárunkban.

Bizományi raktár pedig:

SESZTINA LAJOS urnál DEBRECZENBEN.

Gyártmányaink árjegyzékét kívánatra bérmentve küldjük.

Dr. Kriegl József orvos
valódi angol

Bőrápoló kenőcse és Borax szappanja

Before

After

1. ment minden tiltot-
káros hatású s deas-
ticus anyagoktól a
legjobb szer minden
nemű bőrbetegségek
ellen egy tégly ke-
nőcs egy borax
szappannal együtt

— 3 kor 30 fillér —
előleges beküldése után.
Chief office 48 Brixton Road London S W.
az utalvány címrezendő.
Thierry A gyógyszerész Balszam gyárába.
Pregrada Rohitsch
Nagybani elárusítóknak kedvezmény,

Ujdonság!

szabadalmazva Magyarorszá-
ban és a szomszéd államokban.

POLGÁR SÁDOR

m kir. szabad. nyert orvosi mű-
és köztudós

BUDAPEST,

VII. Erzsébet-körút 50.

egész új szerkesztű sérvtűt
talált fel, mely a legmodernebb
technikai vívmányok között, or-
vosi kapacitások szerint, a leg-
előbb helyet foglalja el és e-
térben a legelőkeltebbnek bí-
zonyult. Fontosvezetű eszénél
az ősenes betegápolási eszközök
közé tartozik.

gummiárak

stb. a legjobb minőségben jut
nyomon beszeresethetők. * Nagy
képes árjegyzék
ingyen és bérmentve. *
(Fenti címre ügyelni tessék)

Ekszert ne vegyen addig, mig Khón
szerésznél meg nem nézi, mert fele árban kap
hatja az általa záloházakból árverésen meg-
szerzett ékszereket. — Értekezhetni a debre-
czeni színházal szemben levő Erzsébet kávé
házban.

Verdegyárak: RUDA ÉS BLOCHMANN Budapest-Bécs.
Kínosultt kapnák.
FRANZISA OGNAGYAR, PROMONTOR.
CZUBA-DUROZIER & Cie.
COGNAC

Neustein Fülöp
Cukrozott
hashajtó labdaccai

(Neustein-féle ERZSÉBET labdaccai.)

SZÉKSZORBULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmaz doboz 15 kr., egy tükercs, mely 8 dobozt tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o é.

ÓVÁS! Utazásoktól különösen óvakodjanak. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdaccai Valódi osak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjeggyünkkel piros-fekete nyolc nyílban „Som Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásukkal van ellátva.

Neustein Fülöp

Szent Liptóhoz "ezimzetgyógyszertára
WIEN, I. Plankongasse

Raktár Debreczenen: dr. Rothschnack V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, és Füleki Pál gyógyszerésztárában.

Kizárólag hazai gyártmány.

A magyar fém- és lámpaáru-gyár

részvénytársaság gyári raktára

DEBRECZEN

Piac-utca és Simonffy utca sarok.
Gyár: BUDAPEST-KÖBÁNYÁN.

Ajánlja gyártmányait:

Légszesz, "csillárok, asztali és függő lámpákat
valamint
egyszerű lámpákat közönséges hasz-
nálatra.

BRONZE DISZTÁRGYAKAT,
árványok, irásztali berendezések gyer-
tyartartókat stb.
leszállított árak mellett.

Ugyanítt kapható valódi amerikai
Petroleum
„KIRÁLY-OLAJ”

mely kizárólag a gyár számára gyártatik, tisztá szaga-
talan és robbanhatatlan
helyben minden mennyiség házhoz szál-
lítja tik.

Kizárólag hazai gyártmány.

20% engedményt kap mindenki.

GUMMI

és hálólva, az egyedüli legbiztosabb, legmegbízhatóbb és
eljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható
óvszer férfiak és nők részére. Ára tuczonként eredeti párisi
minőségben frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.— és frt 8.—,
Bouts americ. tuczatja frt 3.—, 4.— és frt 5.—.

Női óvszerek: Hasso tanár-féle frt 2.—, Mensinga tanár-
féle frt 2.50, dr. Earlet-féle frt 3.— darabonként. Ezen női
óvszerek százszor is használhatók.

Hölgy szivacsok, valódi párisi, tuczonként frt 2.—,
3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—.
Diana öv havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbja
frt 2.50.

Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve.
Megrendeléseket pontosan és diszereten eszközöl utánvét
mellétt vagy a péna előleges beküldése után

J. REIF,

Bécs, Brandstätte 3.

1881-ben alapított hírneves higieniai specialista cég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

A valódi Singer varrógépek

A mi új családi gépeink a legkönnyebb és legnyugodtabb járatuak, legegyszerűbben kezelhetők és fölülmulthatlanok minden háztartásban előforduló munkák és a divatos műhímzés és űrmunkákhoz.

a
leghasznosabb
karácsonyi ajándékok.

A folyton emelkedő eladás, a kiváló kiállítások minden kiállításon, a gyárnak majdnem 50 éves fennállása és a világhír, melyet a mi gépeink kivívtak, a legbiztosabb és legteljesebb garantiát képezik jószágukért.

Ingyen oktatás minden házi varrási munkában és a divatos műhímzésben.

Raktár hímzőselyemben nagy színválasztékban, varrógéprészekben, olaj, tű és fonalakban.
Electromotorok az egyes családi varrógépekhez.

Singer Co. varrógép részvénytársaság.

Debreczen, Piacz-utca 42 sz.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású készvény, csúz, reuma, ischiás stb. ellen.

Hatása meglepő, a mennyiben gyakran még a legidültebb készvény és csúz fájdalmakat is már néhány szori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.

Fog- vagy fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 kor., erősebb 2 kor 40 fillér.

Kapható csaknem az összes gyógyszer-tárakban.

Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDDER GYULA

gyógyszerész, S.-A.-UJHELY.

Főraktárak Budapesten: Török József gyógyszer-tárakban, Király-utca 12 és az Egger-féle „Nádor gyógyszer-tár”-ban, Váci-köri ut 17. Debreczenben: Mihálovits Jenő, dr. Rotschnek V. Emil és Tóth Béla gyógyszer-tárakban.

Az 1896. évi csapó és az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel és aranyéremmel kitüntetve

Szomatikus elismerés a közönség level. Barmulas Gyógyszerelnyek.

KARDOS LÁSZLÓ

DEBRECZEN, Kossuth-utca.

A kézműipar remek készítményeivel gazdagon berendezett raktárai megtekintésére hívja meg a n. é. közönséget.

Különlegességek:

Gyapju és selyemszoknyák,
Gyapju és csipkefüggönyök.
Színes szelű fehér zsebkendők,

kávés teritékek,
ajouros atlasz étkészletek

Bársony himzett

Asztalterítők

és mint **ajándék**

Zongora-terítők

Aláírási felhívás

„a Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet“

V. évtársulatába való belépésre

A tagok korlátolt felelőssége mellett alakult

»Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben«

1901-ik évi január hó 1-én működésének és fennállásának IV. évét tölti be s ugyanakkor az V-ik évtársulatot alakítja meg.

Az elmúlt négy év eredményei legjobban mutatják, hogy az intézmény gazdasági közszükséget pótol. 2300 tag 40000 törzsbetéttel 600,000 korona betét-tőkét gyűjtött össze szövetkezetünknel és a hiteltügylet egészséges fejlődése biztos garanciát nyújt arra, hogy a szövetkezet tagjai, betéteik után mint eddig is,

6%-os kamatot

fognak az évtársulatok haszonrésze gyanánt kaphatni.

Nagyobb tőkék gyűjtése és a kölcsönök visszafizetésének megkönnyebbitése arra indította már két évvel ezelőtt igazgatóságunkat, hogy a 3 éves évtársulatot kiterjessze és

4 éves évtársulatok

alakításával a szövetkezet fejlődésének biztosabb alapot, újabb erőt kölcsönözzön.

1901-ik év január hó 1-én kezdi meg működését az V-ik évtársulat s mi bizalommal hívjuk fel Debreczen város és vidéke közönségét ezen V-ik évtársulatba való minél tömegesebb belépésre.

A »Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben«

évtársulatainak vagyonát a tagok hetenként fizetendő törzsbetétei képezik.

Egy törzsbetét (10 kr.) 20 fillér, mely az igazgatóság által megszabott időben fizetendő be a szövetkezet pénztárába. A 4 év elteltével az évtársulat vagyona a tiszta jövedelemmel együtt a tagok között törzsbetéteik arányában felosztatik.

A szövetkezet tagjait 6%-os kamatláb mellett hitelnyújtással segíyezi s a kihitelezett összegek 4 év tartama alatt a heti befizetések által törleszt-hetők.

Kölcsönök nyújtanak a befizetett összegek 1/3-od részéig bárkinek, továbbá jelzálog biztosíték, személyi kezesség, értékpapírok, vagy ezüst- és aranyemű kézi zálogok ellenében.

A »Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben« a vidéki tagok heti befizetéseit megkönnyíti az által, hogy a pénz bérmentes beküldését postatakarékpénztári chequek útján teszi lehetővé.

Az V-ik évtársulatba való felvétel iránt jelentkezések és aláírások a szövetkezet hivatalos helyiségében (Piacz-utca 83. szám Geréyház) 1900. november hó 15-étől kezdődőleg teljesíthetők.

Kelt Debreczenben, 1900. évi október hó.

»Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben«:

RÁSÓ GYULA

kir. tanácsos, alispán, a szövetkezet elnöke.

WESZPRÉMY ZOLTÁN
alelnök.

Dr. FREUND JENŐ
igazg. jegyző, jogtanácsos.

KATZ JAKAB
alelnök.

A valódi Singer varrógépek

A mi új családi gépeink a legkönnyebb és legnyugodtabb járatuak, legegyszerűbben kezelhetők és fölülmulhatlanok minden háztartásban előforduló munkák és a divatos műhímzés és űrmunkákhoz.

a leghasznosabb karácsonyi ajándékok.

A folyton emelkedő eladás, a kiváló kiállítások minden kiállításon, a gyárnak majdnem 50 éves fennállása és a világhír, melyet a mi gépeink kivívtak, a legbiztosabb és legteljesebb garantiát képezik jószágukért.

Ingyen oktatás minden házi varrási munkában és a divatos műhímzésben. Raktár hímzőselyemben nagy színválasztékban, varrógéprészekben, olaj, tű és fonalakban. Electromotorok az egyes családi varrógépekhez.

Paris 1900. „GRAND PRIX” Legnagyobb kitüntetés.

Singer Co. varrógép részvénytársaság.

Debreczen, Piacz-utca 42 sz.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású készvény, csuz, reuma, ischiás stb. ellen.

Hatása meglepő, a mennyiben gyakran még a legidültebb készvény és csuzfájdalmakat is már néhány szori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.

Fog- vagy fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 kor., erősebb 2 kor 40 fillér.

Kapható csaknem az összes gyógyszer-tárakban.

Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDDER GYULA

gyógyszerész, S.-A.-UJHELY.

Főraktárak Budapesten: Török József gyógyszer-tárakban, Király-utca 12 és az Egger-féle „Nádor gyógyszer-tár”-ban, Váci-körút 17. Debreczenben: Mihálovits Jenő, dr. Rotschnek V. Emil és Tóth Béla gyógyszer-tárakban.

Az 1898. évi cariori s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel és aranyéremmel kitüntetve

Stambuli elismerő és köszönő levél, Bámulatos gyógyszer-elvények.

KARDOS LÁSZLÓ

DEBRECZEN, Kossuth-utca.

A kézműipar remek készítményeivel gazdagon berendezett raktárai megtekintésére hívja meg a n. é. közönséget.

Különlegességek:

Gyapju és selyemszoknyák, Gyapju és csipkefüggönyök. Színes szelű fehér zsebkendők.

kávés terítékek, ajouros atlasz étkezleték Bársony hímzett

Asztalterítők

és mint **ajándék**

Zongora-terítők

A valódi

Aláírási felhívás

„a Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet” V. évtársulatába való belépésre

A tagok korlátolt felelőssége mellett alakult

„Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben”

1901-ik évi január hó 1-én működésének és fennállásának IV. évét tölti be s ugyanakkor az V-ik évtársulatot alakítja meg.

Az elmúlt négy év eredményei legjobban mutatják, hogy az intézmény gazdasági közszükséget pótol. 2300 tag 40000 törzsbetéttel 600,000 korona betét-tőkét gyűjtött össze szövetkezetünknel és a hiteltügylet egészséges fejlődése biztos garanciát nyújt arra, hogy a szövetkezet tagjai, betéteik után mint eddig is,

6%-os kamatot

fognak az évtársulatok haszonrésze gyanánt kaphatni.

Nagyobb tőkék gyűjtése és a kölcsönök visszafizetésének megkönnyebbitése arra indította már két évvel ezelőtt igazgatóságunkat, hogy a 3 éves évtársulatot kiterjessze és

4 éves évtársulatok

alakításával a szövetkezet fejlődésének biztosabb alapot, újabb erőt kölcsönözzön.

1901-ik év január hó 1-én kezdi meg működését az V-ik évtársulat s mi bizalommal hívjuk fel Debreczen város és vidéke közönségét ezen V-ik évtársulatba való minél tömegesebb belépésre.

A „Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben”

évtársulatainak vagyonát a tagok hetenként fizetendő törzsbetétei képezik.

Egy törzsbetét (10 kr.) 20 fillér, mely az igazgatóság által megszabott időben fizetendő be a szövetkezet pénztárába. A 4 év elteltével az évtársulat vagyona a tiszta jövedelemmel együtt a tagok között törzsbetéteik arányában felosztatik.

A szövetkezet tagjait 6%-os kamatláb mellett hitelnyújtással segíyezi s a kihitelezett összegek 4 év tartama alatt a heti befizetések által törleszt-hetők.

Kölcsönök nyújtanak a befizetett összegek 1/3-od részéig bárkinek, továbbá jelzálog biztosíték, személyi kezesség, értékpapírok, vagy ezüst-és aranyemű kézi zálogok ellenében.

A „Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben” a vidéki tagok heti befizetéseit megkönnyíti az által, hogy a pénz bérmentes beküldését postatakarékpénztári chequek útján teszi lehetővé.

Az V-ik évtársulatba való felvétel iránt jelentkezések és aláírások a szövetkezet hivatalos helyiségében (Piacz-utca 83. szám Geréyház) 1900. november hó 15-étől kezdődőleg teljesíthetők.

Kelt Debreczenben, 1900. évi október hó.

„Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben”:

RÁSÓ GYULA

kir. tanácsos, alispán, a szövetkezet elnöke.

WESZPRÉMY ZOLTÁN
alelnök.

Dr. FREUND JENŐ
igazg. jegyző, jogtanácsos.

KATZ JAKAB
alelnök.

DEBRECZENI HIRLAP

melléklete.

Karácsony.

Azt mondják, fényből, varázsától sokat veszített már a karácsony, hogy nem lobog már tiszta lánggal a szivekben a hit. Azt mondják, a karácsonyi ajándék osztásnak sem az a tiszta szeretet a rugója, mint annakelőtte. Nem hiszszük, hogy így volna. Egyes esetekből nem szabad az egészre következtetni.

A karácsonyfa gyertyái felragyognak: ezek az aprótűzök, a melyeknek fénye melegebb, sugárzóbb, mint minden tűz. Hatalmasabb a ragyogásuk, mint a tudás fátylaja s szebb, mint a dicsőség ragyogása. Ha ez a homályba vész valaha, a karácsonyfa gyertyáinak fénye halhatatlan. Azok örök vigasztalásul égne azok számára, a kik félnek, hogy kihűl a szivek ből a szeretet, a hit érzése, a szépnek, a jónak, a nemesnek törekvése.

Karácsony ünnepe örök menedéke lesz az emberek idealizmusának. A hit és a szeretet élni fognak mindörökké vala míg gyermekek lesznek e világon, a kik nek kedvéért mi is boldogan és naivul tudunk örülni a karácsonyának s az ő örömfunkban a mi szívünk is megfiatalodik és boldog gyermekké lesz...

Karácsony ünnepén a gyermekek a nagyok, a vének tanítói. Tőlük tanulunk meg örülni.

Karácsony ünnepnek varázsa győzelmeskedik az idők szellemén. Sugarai átörnek a ködön, a mely a jelenben rá akar borulni. Az ünnepi harangszó ma is áhitatra kész, az angyaliéneket nem nyomja el a modern élet zaja. Halljuk azt most is, mint azelőtt hallottuk és hallani fogjuk mindenha.

Karácsony este volt . . .

*Karácsony este volt, hogy kendőt cseréltek,
Hogy fogadást tettek; csak egymásnak élnek!
Jövő karácsonyban oltár elé mennek
Széles a faluban így volt híre ennek.*

*Piros Fünküsd napja azt a rossz hírt hozta:
A „felfelcser ur a legényt besorozta!”
Hiába volt minden könnypocsklás, bánat;
Elvitték a legényt messze katonának.*

*Régi, öreg nóta: szép deli huszárnak
Könnyen akad párja; nincs híján a lánynak!
Az is régi nóta: ki nem kell, hogy tudja
Ahhoz fut a hirnek legelőbb az útja!*

*Hogy a Karácsonyi Szent zsolozsma szállott.
Ki fogtak a révnél egy lányt a halászkok.
Zivuska Andor.*

Egy halott története.

— Megindító eset. —

Irta: Mccsáry Miklós.

Ma délből szörnyű hír járta be városunk területét, u. i. hogy a kedvelt Alborák meghalt,

Én feketébe vágva fiakkerbe ülök és rohanok Gebauerhez, ki meg is mutatta nekem a koporsót, mit Alborák részére rendeltek meg és azon remek koszorút, minek szalagján díszlett e felírás:

A feledhetetlen Alboráknak; A KAKAS MÁRTON.

Pár könnyet töröltem szememből és rémitően meghatva éreztem magamat. Szegény Alborák, hát elmentél közülünk. — Egy igen jó pajtást vesztettem benned holtod sok forintom bánja.

Délután a szerkesztőségben fogalmaztam egy szép nekrológot és leküldtem ritkított cizetéróval szedetni. Ez volt részemről a legnagyobb áldozat, mit tehettem.

Azután levettem magam a pamlagra és ellágyultam: Szegény jó Alborák.

Azt hiszem el is szenderedtem, mikor lépések zaja ébreszt fel és nagy rémültömré Alborák állott előttem.

— Mit akar itt!! Távozzon? Soha sem szerettem a kísérteteket!

— Pardon, hogy élek, de nem haltam meg!

— Ön nem halt meg?

— Az az hogy meghaltam!

— Nem értem!

— Nem is szükséges Fogja e gyászjelentést és olvassa.

Elvettem kezéből:

†
A „Kakas Marton” szerkesztősége megilletődött szívvel jelenti, hogy
Al és Fő Alborák ur
egyik alakja
mai uapon sok előleg hátrahagyásával elhunyt!
Béke poraira!!

Ránéztem:

— Ezt ön irta?

— Nem a t. kaszinó választmánya!

— Mit jelentsen ez!

— Az hogy nem fizettem ki kártyaadóságot, ergo meghaltam.

— De e jelentés hazudik.

— Lehetségen! 100 frtot vesztettem ferblin! és soh'se volt annyi pénzem!

— Nem arról van szó, hanem azt mondja a jelentés, hogy ön „sok előleg hátrahagyásával” halt meg. Ez utóbbi nem valószínű.

— Igaz, de nem kölcsönözne 100 forintot?

— Azt is hátra akarja hagyni!

— Nem! adósságomat akarom kifizetni.

— Ugy nem adok. Apropos, adja el a koporsóját és a szallagot.

Alborák busau legyintett.

— Hagyja el, becsaptam, de nem adtak rá 20 frtnál többet.

— Ön nyomorult, még a koporsóját is becsapta!

— Talán jobb szeretné, ha Önt csapnám be!

Tagadólag kellett válaszolnom, s egyuttal felkértem, távozzon sürgősen előlem. (Félttem, hogy megpumpol.)

Ő el is ment, de tévedésből télikabátomat is elvitte és becsapta.

Hozzá nekem a nekrológot szét kellett szóratom és vezérezikket írni helyébe.

Mért is nem halt meg Alborák!!

A szerelem.

— Elbeszélés. —

A nagyobbik leány elaludt nagynehezen de a kisebbik sehogysem akart, még félálomban is kérdezősködött, hogy hát mért van ez így, az meg amugy. Jolán kisasszony, a kis tanítónő hűségesen felelt minden kérdésre. Hozzá volt szokva, hogy folyton a mások szeszélye szerint cselekedjen. Beszél a kis leánynak hamupipókról, a kit megölnek a törpék, s a kis gyerek rá bámult! hát miért hagyta magát?

Nagyon szerette ezt a mesét, úgy érezte, hogy a maga történetét meséli el a kiscsinnek.

Elaludt mind a kettő; a leány ott maradt az ágyánál nézte az alvókat.

— Volt-e neki valamikor ilyen édes gyermekálma?

Talán sohasem. Csak arra emlékszik, hogy az anyja sokat sirt és sókat varrt, még éjjel is. Mikor ő megnőtt, intézetben került. Ingyenes volt szegény, hat nem sok ügyet vetettek rá, a leányok csak úgy félvállról beszélgettek vele; nem szerették, mert mindig tanult, vagy levelet irt az anyjának. Egyszer csak annak is vége lett: meghalt az anyja, s most már csak tanult. A többi leány hazament az ünnepekre, ő egyedül maradt a hoszszu, néma hálótermekben, gondolkodhatott az életről, magáról meg arról, hogy miért is kellett meghalni a szegény mamának éppen most . . . mikor jobb napokat élhetek volna; Az egész lakásban csend.

A házbeliek valami mulatságba mentek. ez a néhány csendes esti óra a legkedvesebb neki. Nem kell vigyázni senkire, nem kell kérlelni a gyerekeket, hogy jók legyenek; nem kell vigyázni magára, nehogy észre vegyék, mennyire köhög, milyen beteg; még el is küldenék, ha megtudnák.

A multkor az utcán alig birt tovább menni a sok beszéd, lépcsőjárás biztosan ölé méreg az olyan gyenge törékeny kis leánynak mint ő.

Milyen jó ilyenkor, este; a lámpa szelíd énye, az utcáról felhallatszó lármák édes álmódoszába ringatja.

— Jobb világról, boldogságról, szerelemről.

Lehunytja a szemét . . . a szerelem . . . Vajon vannak-e szerelmes emberek, vagy csak a költők énekelnek róluk? . . . Talán álom csupán: az emberek csalogató álma. Mindenki szerető, de senki sem volt még s nem is lesz.

A lányok az intézetben sokat beszéltek róla, de az másféle volt: leveleket is írogattak ti:okban . . .

Szerelem.

Szabad e még gondolni is arra, nem bűn még a gondolat is?

Két szoba választja el egy embertől: valami rokona a gazdájának, most jött a napokban; beszél is vele néhányszor semmiségekről gyerekekről; ügyvédnek készül, most utolsó vizsgát tesz. Az asszonya nem jó számmal nézi a beszélgetést; hallotta is, mikor egy izben figyelmeztette.

— hagyj békét annak a leánynak!

— Csak udvariasságból teszem.

Csak udvariasságból . . .

Jóságos nagy, barna szeme van; a hangjában valami kellemes lágyság: asszonyos is, meg férfias is,

Többször észrevette már, hogy nagyon figyel. Ebéd alatt szemben ülnek. Ha a tekintetük egymásra téved, mind a ketten elpiroznak.

Ottilia.

— Karácsonyi történet. —

Az utcák már elesendesültek, s a karácsonyfák szelid csillagai fölragyogtak az ablakok mögöl. A polgármester lakása is pompázó díszben tündökölt s benne előkelő nagy társaság gyűlt össze. A polgármester kissé későn lépett második házasságra, s néhány év házában és — a kikért az estély volt — gyermek, kik örültek az ajándéknak és mosolygó arccal futkostak pajkosan ide s tova. A polgármesterné évenként örömet áldozott a karácsonyi ünnepélyekre s állásához méltó, pompával és sok díszel lepte meg a vendégeit.

Épen kezdődik a karácsonyi ünnepély Az ezüst csengő jelt ad s a zeneterem ajtaját feltáruva láthatóvá lesz a pompásan díszített karácsonyfa. Ekközben kívülről is csugettyük szólnak meg s az oldaltól két fiú s egy leány lép be, Ottilia, ki a családok rokona és ősszel került a házhoz.

A gyermekek kíváncsi szemmel tekintetek a karácsonyfára, a leány pedig szerényen visszahúzódott s úgy látszott, mintha egy se lyempapírba burkolt csomagot s inkább el rejtve, mint elmutatnia. De a polgármester megérintette vállát és udvariasan karfogva odavezette, a hol az ő ajándéka volt. Ottilia esendően állott ajándéka előtt, most a fényre majd meg a körülötte levőkre tekintett. Hirtelen fölragyogtak szemel, az ablaknál föltűnt neki az Arnold alakja, ki a polgármesternek legidősebb fia és erős tanasza volt. „Arnold” hangzott atyjának erős szava — a könyvszekrény mellől a másik szobából hozd elő karácsonyi ajándékodat. Arnold eltűnt s Ottilia tekintetével kísérte.

A mi háziasszonyunk, szolt a jelenlevő orvos, gondos anya, ki minden gyermekéről gondoskodik. Melinda, polgármesterünk új leánya kedélyes szellemes leány, szolt egy másik társaság előtt a mérnök. Tudom határos zottan, felelt az odabentülő lapszerkesztő, már egynehány novellát is írtunk róla. Majd Ottilia felé fordult az orvos és kérdé;

— Kisasszony, az öreg nénikéje nem jött le az estélyre?

Nem orvos ur, rosszul érzi magát. No lássa, és maga? szoltot gunyos mosolyal a szivtelen orvos.

Ottilia esendően visszament helyére és hozzá fogott csomagjának felbontásához. E közben lépett ki a másik ajtón Arnold és még valakire Ottilia rátekinett s a késsel sebet ejtett balkezén. A vér omolva folyt fehér kezéből miért ajándékát zsebébe dugta és felsíntett nénikéjéhez.

Az öreg óvatosan bekötözte megsértett kezét, gyöngéden megsimogatta arcát, firké szöleg tekintett arcába és kérdé;

— „Gyermekem, te busulsz mi a bajod?”

— „Semmi, semmi. hiszen tudod, tudod.”

De nekem fáj, ha ily szomorúnak látlak mindenkor, de főleg most, — karácsony estéjén.

Életemben most éreztem ily napon fájdalmat, kedves nénikém. Az a gyölkös az én számomra nem hoztak békeséget.

Szenvedsz gyermekem, nagy lelki kínok gyötörnek. Jer mellém olvassuk el a Krisztus szenvedésének történetét, hátha könnyebbül-nénk. Olvasd hangosan s én hallgatni fogom.

Nem, óh nénikém, nem ilyen történet való a mai napra. Engedd meg, hadd hajtsem fejemet kebledre s beszélj valamit történetedből. Hogyan beszélhetnél például olyan leányhoz, kit hasztalan gondok és aggodalmak gyötörnek, s a ki elérhetetlen ábránd kép után futott és most kesereg, sir, zokog! mialatt szeméből könnyes ppek csepegték.

S a nénike beszélt első szerelméről, elbeszélte, hogy akkor mennyit szenvedett, beszélt a sziv nyugalmáról a mit a legnagyobb fá-

dalmak között is meg kell őrizni, a lemondásról a panasz nélküli kinokról.

Elég, elég, ugye már nem sírok? kérdezte Ottilia, mialatt megtörülte szemét. Felmegyek újra az estélyre, köszönöm vigasztalásodat s megcsókolta nénye homlokát.

Fent az ebédlőben folyt a pezsgő, nagy volt a vigalom. Az asztalfőn ült Arnold, s mellette karácsonyi ajándéka: magas tormetű barna, feketeszemű menyasszonya, a kit azelőtt az oldalszoba rejtett el. Ottilia lélt a asztal véghez s a mint az orvos megpillantott így szólította meg:

Kisasszony, valóban igaz van a mi háziasszonyunknak hogy Önnek ma megdicsőült, fenséges arckifejezése van.

„Hogyna, mikor ma karácsony estéje van?”

Hisz nekem is karácsony estéje van s mégsem vagyok olyan megdicsőült arcu Különben minek is lenne? Hiszen a mai napot csak azért ünnepeljük, hogy a gyermekeknek magas díszes karácsonyfát veszünk és tele rakjuk almával és más aprósággal.

„Szerencsétlen ember, ha csak azért ünnepli a karácsonyt” így szolt.

„No meg azért, hogy ilyenkor a paraszok nagy fenyő hasábot vágnak ki az erdőből, a kandallóba teszik és mellette iszszák a méhsört.”

Hangos kacagás keletkezett erre, s Ottilia is nevetett.

Ekkor poharához nyult a házi ur, felémelte és szolt. Ejen a mátkapár! Pohár csörgés és nagy örömhírsona követte szavát, s az egész terem éljen kiáltás töltötte be. A mátkapár ezután felkelt és jobbra indulva mindenkivel kezét fogott. Majd Ottiliahoz érték. Mindenjót, sok szerencsét kívának ti nektek, szoltot hozzájuk nyugodtan és bensőleg is megcsókolta őket. Melinda, a menyasszony némin állott ellenfele előtt, Arnold szemével a földet nézte, Ottilia meg erős tekintetét vetve rájuk nézett szemük közé. Nehány másodpercig tartott jelenet, majd Arnold ingatag léptekkel menyasszonyát helyére vezette.

Nézze csak, milyen királyi alakja van Ottilianak, a menyasszony elhatványul és elenyészik mellette”, sugta a háziasszonyuk orvos fülébe.

Van ebben a leányban valami, amit nem tudok megérteni”, sugta vissza fanyar kifejezések az orvos.

(Németből.)
Náná-sy Lajos
hittanhallgató

Ünnep szombatján.

— Falusi élet. —

Irla: Ifj. Sz. I.

Mig künn a falu alatt szilaj dalt síkolt a fagyasztó szél, benn a faluban szokatlan élénkség van. Sötét felhőnként gomolyog ég felé a kéményekből a sűrű kékes füst, benn a szabadkonyhában, a boglyakemenze körül lehet látni a ház kiesinyét, nagyját egyaránt. Még maga a nagyapok is ott foglalatoskodik a szabadkonyha mellett kuczkóban; vonyigét apróz. A házikisasszony kék fejkendővel hátra kötött kontyval sűrű-forog a kemenceze előtt, most a szénvonót veszi kezébe, majd a hamuval telt kesarat adja oda az eladó Borsaa leánynak, ki óvatosan gurítja ki a ház elé, hol a szomszéd legény fia, Laci, — ki rendszeren a Borsaa körül szokott sattenkedni, — szeges eszmájával gondosan rátapos, nehogy egy lippangó szikrából valami baj keletkezze.

Balfelé a tiszta szoba ajtajában a Pista gyerek ácsorog, kinek alattomos, ravasz tekintében sok gonoszság lakik. Sandán pislant oda édes anyja felé, ki mikor legjobban elvan foglalva ill a berek, egy perez alatt a tiszta szobába terem, hol a kredenz szélén hófehér szőttessel van letakarva a cukros rizskása mazzola dió, mák, stb. Mint ragadozó sas úgy

A férfiak nem igen szoktak pirulni. Lega lább ő még nem látott előbb piruló férfit, ez az első.

Istenem! Mi lenne, ha most kinyilna az ajtó, belépne rajta, átfogni őt, magához ölelné adés szerelmes szókat sugna neki!

Mi lenne! . . .

Talán meg is halna . . . ? ! Milyen szép halál lenne az! Többet érne, mint ez az élet. Ugysem tart már sokáig: ez a gyilkos köhögés és megint fojtogatja . . . Milyen szép gónkre ment, nem is élt, nem is látott semmit a világból. vége is van. Csak egyszer szólta lottá volna valaki „kedvesem” nek, édesem nek, csak egy kis szeretet jutott volna neki . . .

Ó mindent odaadott másnak: idegeneknek, a kik nem törődtek vele, hogy ennek a vértelen kis leánynak lelke is van: érző szenvedő lelke.

Azt hiszi, hogy az anyja ő balé lopta a lelkét: azt a bánatot, szomorú lelket.

Még egy esztendő, talán kettő, aztán esendes kis leány lesz; lehet, hogy az utcán öszszerogy, vagy egy szép tavaszi reggelen halva marad az ágyában.

Hogy s mint lesz? — egyre megy.

Valaki kopogtat.

Ki lehet?

Káprázat ez? Nem! A fiatal ember jön be; a tekintete most is olyan barátságos, mint máskor.

— Zavarom kisasszony?

Lesüti a szemét; beszélni nem tud reszket. Ha ez az ember hozzá nyul, el van veszve: anyi ereje sincs, hogy rá nézzen.

— Nincs itthon senki, gondoltam: bejövök beszélgetni egy keveset.

A leány még mindig nem mozdul. Mit mondjon? . . . Ha beszélni tudna, könyörögne, hogy menjen innen.

A fiatal ember csudálkozva néz, majd menni készül mintha értené a dolgot.

Még egyszer visszánéz, s elmegy. A lépése elhangzik. Csend.

A leány ott áll a helyén; eszébe jut a mese a törpéről meg a hamupipókérol.

Eszébe jut — és sir. Keservesen sir. Kozsbor Márton.

Karácsonyest.

Messze kis faluban,
Egy kis fehér házba,
Boldogan, szerényen
Ünnepelnek máma.

Csendesen elköltik
Kevés vacsorájuk —
... S énekelnek egyet . . .
Igy szokás ez náluk.

Később a családfő
Letéve pipáját, —
Előveszi a ház.
Öreg bibliáját:

S mig olvas belöle
Mind ügyelnek rája . . .
Áhitattal nézik:
Hogy mozog a szája?

Egyszer csak az öreg
Be esukja a könyvet,
S azt mondja mig titkon
Kötöröl egy könyvet.

„Iát ez a mi fiunk
Hol merre jár mostan?”
... Édes anyám szive
Erre nagyot dobban! . . .

Baja Mihály.

csap a tányérok közé a Pista gyerek, s ebből is abból is zsebre vág egy egy marékka. Aztán főlelemtől dobogó szívvél huzódik az ajtó felé. De vésztére. A nagy apám uram ugyanígy éppen akkor lép a szobába egy kis füstös ört, mi falusi szokás szerint az ablak könyöklője alá van rejtve a hivatlan vendégek orra előtt.

Tetten kapatván a Pista gyerek, nosza van ne mulass.

A nagyapám uram azonnal fölön csipi s úgy viszi az anyja elé. Igen ám, de a Pista fiu ép-lábbal van megáldva a gondviselésétől s egy ügyes mozdulattal kiragadja magát az öreg reszkető kezek közül s villám gyorsan kifut a rezés ajtón. Anyja pedig azon módon lisztesen utánna. Kis ideig körbe szaladnak az udvaron s mikor már több keitől, a Laczi legény is közbetvi magát, s a Borsala leány tetszésnyilvánításai között elfogja a mazsolatolvajt.

A rossz utra tévedt Pista gyerek felett aztán a gazduram ül törvényt, odakötve a legkisebbik csemetéjét az asztal lábához, ki míg a kalács ki nem sült, piros kukorica szemekre tórdepelve monologizálhat a jó és a rossz tett közötti különbség felett.

Ünnep szombatja lévén, még az öreg nagyanyám asszonynak is kijutott ma a dologból. Főle billent kontyval, kipirult orcával tojássárgázza a kalácsokat s míg kezében amugy lassacskán forog a libatoll-páncs, ugyancsak dudolgatja magában:

„Tiltsa bár az ész szava tiltsa végzetem,
Érted lángol, éred ég, minden érzetem”

A nagyapám uram csak hallgatja, bele is szólna, nem is, de aztán mégis csak hozzá szól amugy öregesen:

„Lassanként megő'nek a hosszas'bánatok,
Mint a hév ütött virág a földre hervadok”

A Laczi legény is kedvet kap a nótázás hoz s alig várja, hogy venyigéért menjék a pedlásra. Ott aztán ki is önti opedő szive tartalmát legényesen, hogy még a negyedik szomszédba is elhallatszik:

„Csak egy kis lány van e világon,
Az is te vagy édes virágon . . .” stb.

A Borsala leány pedig álmodozva hallgatja a Laczi legény ő hozzá intézett nótáját s annyira elmerül a hallgatásba, hogy ha az anyamasszony ott nincsen a háta mögött, ugy össze zavarja bizony ő mazsolát meg a diót, hogy nem is tudom én mi lett volna belőle.

Mikor pedig már az előkét is odateszik a kemence szájához, az egész család bevonul a házba — egy kis friss pörczre. Beszélgetés, tréfálkozás között várják a kalács kiszülését, mi ha bekövetkezik, előkerül a sült lapát s kezdetét veszi a kalácsok szoltirozása. A tiszta szobában két ládára van téve a vasaló deszka s arra rakják a friss kalácsot. Aztán követ kezik a háziasszony magyarázata:

— Ez itt a tisztes uré, ez az kurátor uramé, ez a rektor komáé ez itt a törvény bíró uramé és így tovább.

Mikor a kalács sor végére ér a házi asszony, esudálkozva tapasztalja, hogy a legvégül két pirosra sült kis kalács van, melyből csak egy kukucsálnak a kövér mazsola szemek.

— Hát ez itt kié? — kérdozi a két kis kalácsra mutatva a házi asszony.

Mindenki hallgat, csak a Borsala leány irul, — pirul, ki alig hallhatóan, zavartan mondja:

— Én süttöttem azokat, édes anyám.

— És aztán kinek süttöted Borsala? —

— Hát a Laczinak. — felelé szemlesütve a Borsala leány.

Nosza lesz is erre jókedv. A gazd' uram oda oda szól a Laczinak, ki zavarában azt se tudja melyik lábára álljon. Vidám az egész ház nép, csak a két öreg csendes. Ők csak mosolyognak s olyan hosszan elnézik azt a két kicsi kalácsot

Visszaemlékezés.

(Egy öreg ur naplójából.)

Irta: Zombor Imre.

Szegény Réday Ilonka . . . elköltözött. Igen, még most is emlékszem azon szomorú időre, midőn születésnapján, kedvesével Szentirmay Elemérrel törtéat összeszólközésből kifolyólag pisztoly párbajt vívtam, mely az ő halálával végződött.

Szegény Ilonka. Most már ő is elköltözött az örök élet fényes tanyájába, a hol itt e földi életben lázas hévvel szeretőit kedves kiterjesztett karokkal várt reá.

Most már együtt vannak egymás karjában. Sinte magam előtt láttam Szentirmay mily forrón öleli keblére hűséges párját s hallani vélem Ilonka mosolygó ajkáról e pár szót: „szeretek! hü maradtam hozzád mindvégig!”, Én Istenem ha rágondolok, a régi szép, de szomorú időkre . . . mennyi lelki fájdalommal kellett megküzdönnem . . . Akkor azt mondtam. soh' sem fogom elé'ni életem öregebb napjait.

Éppen ma negyven éve annak, hogy Ilonka születésnapját ünnepelte, melyre hivatalos volt a főváros színe java.

Még a mai napig sem tudom, kinek a révén lettem az ünnepélyre meghíva. Az elmenetelre alig tudtam magam elhatározni.

Sokáig gondolkoztam, — hogy mitévő legyek, miként menthetem ki magamat ebből a mulatságból, de semmi ürügyet nem találtam. Végre hosszu töprengés után rászántam magamat. hogy elmegyek.

A Rédayék ablakából pazar fény árad ki az utcára.

A kilenczet harangozták, mikor kiszálltam kocsimból.

Ekkor a szívem oly különös módon kezdett dobogni, de nem adtam rá semmit.

Egy kissé későn érkeztem, a szobák már akkor zsúfolva voltak vendégekkel. Mi esoda pompa áradat volt látható mindenfelé. Ugy tetszett, mintha valami tündér körben lettem volna, oly tulzott módon voltak az ékességek mindenfelé.

Es ezen tündérkertben szebbnél szebb hölgyek, nem angyalok! taposták a fiom szőnyegekkel bevont padozatot, nyakában és karjukon százakat érő drágakövek csillogtak, ruhájuk pedig csak ugy tündöklött a szemképrázató ékesitményektől. Valóban nem győztem eleget szemlélni.

Es én egy darabig ott álltam magamban elhagyottan. Már visszaakartam fordulni, midőn megláttam felém közeledni egy bájos hölgyet a szép házi kisasszonyt. Nem volt ugy feleziozomázva, mint a többi dámák nem csillogtak eranyok és ezüsdök a nyakán hanem csupán a melléhez volt dugva egy szép piros emállia és . . . semmi egyébb.

Mégis, mily feaszéges volt. Nem tudtam hogy a kék szemét nézzem é, avagy a széplőtlen természetes rózsza piros arczát, vagy pedig a fekete dus hajfürtökkel borított fejcskéjében gyönyörködjem é? melyek mind mintegy természeti tüneményként tünnek fel rajta.

Ő oda jött hozzám és beszélt. Majd karon fogott és folytatta tovább esvegesét azzal a bájos mosolyával, a melyot sokszor irigylettem Szentirmaytól. S ekkor azt hittem, hogy én vagyok a legboldogabb széles e világon.

De mit ért ez a boldogság nekem? . . . Semmit, éppen semmit. Nem mertem neki szóllani. Pedig szerettem volna.

A többek között megakartam köszönni a megtiszteltetést, érzékeny szavakat keres restem . . . olyanokat, melyek egy nőnek szívét hatnak, de nem találtam. Ily szavak rendszeren akkor jutnak eszünkbe, a midőn már nem használhatjuk.

Egy negyedóráig sétálgattunk még, mi közben többeknek bemutatott, majd egyikünk jobbra, másikunk balra távozott, jó mulatságot kívánván egymásnak.

Javában folyt a táncz. A cigány huzta a friss magyar csárdást, mindenkinek virágos kedve volt, csak én voltam nagyon lehangolt. Hiába akartam magammal elhitetni, hogy ő sohasem lehet az enyém, de mindez semmit sem használt. Olykor olykor vágyaim támadtak s ekkor szerettem volna eltűnni ebből a vigalomból valami magános helyre és ott birkózni a bennem dult szenvedélyvel.

De mindez semmit sem használt. A bensőmben dult szenvedélyek szüntelen kihoztak s egy pár perczeze csak akkor csilla pottak, midőn az ő bájos alakja megjelent szemem előtt.

Éppen „polkát” huzott a cigány. Szentirmay és Ilonka a folyosó esavegetek miközben én is hozzájuk csatlakoztam s közben felkörtén Ilonkát egy fordulóra. Már karonba is öltötte karját, miközben Szentirmay őt visszarántotta és engem elutasított. Ebből heves szóváltas keletkezett, mely másnap párbajjal végződött. A második lövés oly szerencsétlenül taláta, hogy pár napra rá meghalt.

Keservesen megsíratta Réday Ilonka forrón szeretett jegyesét s a temetés után még egy párszor láttam őt fekete gyászruhában, de rövid idő mulva szüleit is elvesztette s a szépséges Ilonkának nyoma tünnt a fővárosból. Azóta semmi híre sem hallottam felőle.

Es tme most asztalonnál ülve piszógó lámpa fény mellett olvason az újságból a gyászjelentést, hogy „Réday Ilonka 60 éves korában meghalt.” Tisztán pirtában maradt nem ment férjhez senkihez, a szive hideg maradt mindenkire mindvégig.

Karácsonyest a falnn.

Irta: Farkas Rózsika.

Leszállott az est a kicsiny falu felett és eljött a várva várt karácsony est, kit annyi szeretőszív örvendve várt.

A köd fátyol a kicsi falut bevonja, de azért itt is ott is felvillan a kis betlehemesek gyertyája, a sötét égbe fény sugarát messze hintve; csak kicsi fény, de messze elvi lágit.

A mi kicsi falunk is ünnepel! Eljön a Jézuska a szegény emberekhez is de a mi Jézuskánk a valódi szegény kinek nincs ruhája és mégis ajándékot osztogat.

Daróc ruhába öltözött piros arczu babák várják a Jézuskát, a ki el hozza az ő egy szerű, de kedves ajándékot. A gazda meg az erdőn egy fenyőgalyat az édes anyja pedig a városba vett apróságot rá illeszti.

A nagy leánynak rózsás kondót pántikát bokora köve a fa ágon, a nagy fiu daru tollat, a kis leálynak mézes babát (mert ez nem török el,) a kisfiúnak meg egy szép tarka fedelű abécézet.

Az édes anya süti kis madarat mákos füttyökét, és boldog mindanki. Körülülük a fehérre surolt tölgy faasztalt, feltálatják a vacsorát és mintha egyet gondolnának, egy szívvél énneklik:

— „Menyből eljött a kis Jézus mihozzánk.

Az édes apa levett kalappal köztük áll, kérséri erős hangjával a többiekét, kihallik az ének az utcára és megdobban a szive, a kérlalja, hogy ez az egyszerű müveletlen paraszt is kegyelettel üli meg a karácsony estjét.

Vacsora után pedig mindenki felöltözik ünnepi ruhájába és várják az éjféli harangszót is siető lépékekkel mennek a templomba, hol már szól az ének a buzgóság szárnyain. Istenhez a kinek tán kedvesebbek mint azoké kik fénytel pompával ülik meg.

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP” január—márcziusi új évnegyedének küszöbén felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, kijelentjük, hogy a lap érdekessé tételére a legmesszebbre menő intézkedéseket megtettük.

A „DEBRECZENI HIRLAP” továbbra is k o r á n reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva. Legközelebb egy érdekfeszítő regény közlését kezdjük meg. Azon leszünk, hogy a

„DEBRECZENI HIRLAP”

legyen, a mint eddig is volt:

a jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny, főképp a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

A páratlan és nagybecsű kedvezmény a melyet január elsején fogunk minden előfizetőknek megküldeni a Bacsó Ferencz által készített: „Örök Nap-tár”. Melynek boltiára 2 korona.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP”

ára számonként 2 kr. (4 fillér)

— **Előfizetési ára:** —

Helyben :

Egész évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Negyed évre	1 frt. 50. kr.
Egy óra	50. kr.

Vidékre :

Egész évre	10 frt.
Fél évre	5 frt.
Negyed évre	2 frt. 50 kr.
Egy óra	1 frt.

Uj előfizetők a lapot január 1-ig ingyen kapják. Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utca 79 szám,) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében.

Ajánljuk a X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900. december hó.

A „DEBRECZENI HIRLAP”

szerkesztősége és kiadó-hivatala.